

ŽETALSKE NOVICE

GLASILO OBČINE ŽETALE - Oktober 2009 - LETNIK 9

poštnina plačana pri pošti Žetale

ŠTEVILKA 34

PROGRAM PRIREDITEV OB 10. OBČINSKEM PRAZNIKU IN 19. KOSTANJEVEM PIKNIKU »ŽETALE 2009«

V mesecu septembru so se v občini Žetale začele prireditve ob 10. prazniku občine Žetale in 19. kostanjevem pikniku. Organizacijski odbor, ki ga je imenoval župan, g. Anton BUTOLEN, je pripravil pester program prireditev, ki jih organizirajo Občina Žetale ter organizacije in društva, ki delujejo v naši občini. Praznik je torej kot vsak doslej priložnost za pregled našega skupnega dela v preteklosti in predstavitev naših načrtov za prihodnost. In ravno zato naj velja povabilo vsem občankam in občanom, da se udeležijo prireditev, še posebej osrednje prireditve, ki bo v soboto, 17. oktobra 2009, ob 16. uri v prireditvenem šotoru pri Osnovni šoli Žetale.

Jože KRIVEC

Sobota, 12. september 2009

ob 10. uri: Jadralsko padalski piknik z letenjem na piko – Lovski dom Žetale

Petek, 18. september 2009

ob 20. uri: Tekmovanje v namiznem tenisu – telovadnica OŠ Žetale

Nedelja, 20. september 2009

ob 10. uri: Tekmovanje v malem nogometu za mladince – igrišče OŠ Žetale

ob 11. uri: Tekmovanje v malem nogometu za veterane – igrišče OŠ Žetale

ob 12. uri: Tekmovanje v malem nogometu za člane – igrišče OŠ Žetale

Petek, 2. oktober 2009

ob 16. uri: Otvoritev moderniziranih lokalnih cest v naseljih Kočice in Nadole

ob 20. uri: Kožuhanje – kmetija Kolar, Dobrina 16

ob 20. uri: Tekmovanje v košarki (metanje trojk za vse kategorije) – telovadnica OŠ Žetale

Sobota, 3. oktober 2009

ob 10. uri: Tekmovanje v streljanju na glinaste golobe in z malokalibrsko puško – Lovska koča Tisovec

ob 13. uri: Pohod k izviru reke Sotle – zbirališče pri OŠ Žetale

Nedelja, 4. oktober 2009

ob 8. uri: Tekmovanje v šahu – avla OŠ Žetale

ob 10. uri: Tekmovanje v streljanju z zračno puško – igrišče ob OŠ Žetale

ob 12. uri: Tekmovanje v vlečenju vrvi – igrišče ob OŠ Žetale

ob 14. uri: Tekmovanje v odbojki – telovadnica OŠ Žetale

Petek, 9. oktober 2009

ob 13. uri: Gozdarsko tekmovanje za naslov »Grča« in »Grčica« – travnato igrišče OŠ Žetale

Sobota, 10. oktober 2009

ob 14. uri: Otvoritev modernizirane občinske ceste JP 741 571 Podpeč-Ledinca-Krhiče

ob 20. uri: Polharska noč na Rovah

Četrtek, 15. oktober 2009

ob 19. uri: predstavitev doktorske dizertacije dr. Irene Pulko

ob 20. uri: predavanje na temo »Reševanje ekstremnih situacij pri letenju z jadrlnim padalom«

Petek, 16. oktober 2009

ob 10. uri: Otroški Kostanjev piknik – prireditveni šotor ob OŠ Žetale

ob 16. uri: Otvoritev modernizirane občinske ceste Čermožiše-Gaj

ob 19. uri: Potopisno predavanje o Romuniji kot plod mednarodnega sodelovanja TD Žetale

Sobota, 17. oktober 2009

ob 13. uri: Slavnostna seja Občinskega sveta občine Žetale – sejna soba Občine Žetale

ob 15. uri: Otvoritev razstav organizacij in društev – avla OŠ Žetale

ob 16. uri: Osrednja proslava ob 10. občinskem prazniku občine Žetale – prireditveni šotor ob OŠ Žetale

ob 18. uri: 19. kostanjev piknik z ansamblom Štajerski baroni

Nedelja, 18. oktober 2009

ob 10. uri: Sv. maša v župnijski cerkvi

ob 11. uri: Srečanje starejših občanov občine Žetale – prireditveni šotor ob OŠ Žetale

ob 13. uri: Tradicionalno družabno srečanje s frajtonerji – prireditveni šotor ob OŠ Žetale

ob 18. uri: Zaključek praznovanja

Sobota, 24. oktober 2009

ob 14. uri: Gasilska vaja ob mesecu požarne varnosti

VLJUDNO VABLJENI!

Dober dan!

Lepo pozdravljeni, spoštovani občani in občanke naše občine Žetale. 14. kimavec 2009 je pravšnji čas za spletnje besed v Uvodnik 34. številke Žetalskih novic. Dan je zaspan, sonce se vleče na nebu pod oblaki, vstaja vedno pozneje in se mu vsak naslednji dan še bolj mudi k počitku. Prihaja torej čas megle, mračnih juter in hitrih temačnih večerov. A imajo tudi kratki dnevi svoj čar. Gozdovi s svojo barvitostjo marsikomu pričarajo lepši dan. Letošnji pridelki nas razveseljujejo, grozdje je lepo dozorelo, zrnje je pospravljeno, semena že kalijo za pridelek naslednjega leta. Narava se bo slekla, odvrгла barvno razkošni plašč in vse bo v mirovanju. V Žetalah je to čas različnih prireditev in tekmovanj v okviru 10. občinskega praznika.

Nastala je nova številka Žetalskih novic, ki se rojeva kar dobrih pet tednov. Naši dopisniki imajo dva tedna časa, včasih ta rok malo podaljšajo, da oblikujejo dogajanja v dober članek. Uredniški odbor prispevke pregleda, jih odda v korekturo, in ko so pravopisno in stilno urejeni, jih oblikujemo v naše glasilo. Vzorec odpeljemo v Slovensko Bistrico, kjer izdelajo vzorčni primerek, odgovorna urednica ga pregleda in odda gospe Aniti v tisk. Zopet mine teden dni, da je 400 izvodov pripravljenih, da jih preberejo občanke in občani naše občine in še kdo.

Včasih se v besedilo prikrade še kaka napaka, a ni človekova, povzroči jo tehnika, a kljub tiskarskim skratom so novice naše, žetalske. Lahko smo ponosni na izid 34 številke.

Vzemite to jesensko številko v svoj objem in preberite tiste strani, ki vas zanimajo, ali pa si ob večerih vzemite čas in jih vrstično preberite od prve do zadnje strani.

Spoštovani bralci, bralke, vemo, da imate mnogo jesenskih opravil, tudi skrbi. Če Vas bo spremljalo zdravje in zadovoljstvo, boste utegnili pripraviti vse za zadovoljno preživljanje zimskih, pa tudi prazničnih dni.

Veselo praznovanje in doživljanje občinskega praznika Vam želimo člani Uredniškega odbora.

Odgovorna urednica M. Krušič

Sprehod po vsebini

Zlati poroki	2-3
Dober dan	3
Deseti praznik občine Žetale	4
Novice iz Občinske uprave	5
Francu Stojnšku v slovo	8
Ločujmo da bi ohranili	8-11
Medobčinsko redarstvo	12
Poslanski kotiček	13
Delovno na pragu jesenskih dni	14
Kaj veš o prometu	15
Knjižnica Ivana Potrča Ptuj	16
Turistično društvo Žetale	17-18
ŠD Žetale	19
DU Žetale	20
Društvo podeželskih žena	21
Jadralsko društvo Žetale	22
ŠD Rim	23
Strojni krožek Žetale	24-25
Planinsko društvo Žetale	26
Tabor Zoisovih štipendistov	27
Iz vasi v vas	28-31
Fototrinki	32

JAVNO GLASILO "ŽETALSKE NOVICE"

Izdajatelj: Občina Žetale
 Naslov uredništva: Žetale 4, 2287 Žetale
 Odgovorna urednica: Marija Krušič
 Uredniški odbor: Marija SKOK, Franc PULKO ml., Milenka KOVAČEC, Toni BUTOLEN
 Lektorica: MOJCA KOPŠE
 Fotografija na naslovnici: M.SKOK, M.KOVAČEC
 Računalniški prelom: Adekvat d.o.o.
 Javno glasilo "ŽETALSKE NOVICE" je na podlagi odločbe Ministrstva za kulturo RS št.ev.: 006-24/00 so z dne, 29.03.2001 vpisano v register javnih glasil pod zaporedno številko 1767.

DESETI PRAZNIK OBČINE ŽETALE

Čas neizprosno beži in čeprav so spomini na prvi praznik občine Žetale še sveži, je pred nami že deseti praznik občine Žetale.

Na prireditvi ob prvem prazniku smo prvič v zgodovini Žetal razvili svojo zastavo in uporabili svoj grb. Pred lastno zastavo in grbom smo obljubili, da bomo vsak po svojih močeh prispevali k temu, da naši zanamci ne bodo imeli samo boljših pogojev

za življenje in delo, temveč bodo lahko upravičeno ponosni na kraj, v katerem živijo. Vsi mi pa bomo takrat, ko bodo odgovornost za razvoj in delo v občini prevzeli drugi, ponosni na prehojeno pot.

Stvar vsakega posameznika je, da presoja uspešnost našega dela. Sam sem prepričan, da v vsej zgodovini Žetal ni bilo desetletnega obdobja, v katerem bi se na območju naše sedanje občine toliko zgradilo in toliko zgodilo.

Ne bom ponovno našteval vseh pridobitev. Tisti, ki želi, jih lahko vidi. Ob tej priložnosti se želim zahvaliti vsem, ki ste k tem uspehom pripomogli.

Zahvaljujem se članom Občinskega sveta, občinskih odborov in komisij v vseh treh mandatih za tvorno in korektno sodelovanje. Zahvaljujem se občinski upravi za opravljenega mnogo več dela, kot je v opisu del in nalog. Zahvaljujem se vaškim odborom, številnim gradbenim odborom, našim prizadevnim društvom, župnijskemu uradu, Osnovni šoli Žetale, obrtnikom in podjetnikom, poslovnim partnerjem ter posameznikom, ki so s svojim odgovornim delom kakorkoli pripomogli, da deseti praznik praznujemo v bistveno bolj urejeni občini, kot smo prvega.

Vendar nas minuli in trenutni uspehi ne smejo uspravati. Neglede na dosežene uspehe je pred nami še mnogo nalog in izzivov, zaostanek za razvitimi pa še vedno velik, vendar sem prepričan, da smo našli pravo pot, zato vas vse skupaj vabim, da z enako vnemo in odgovornostjo stopamo po tej poti naprej.

Vsem občankam in občanom želim prijetno praznovanje 10. občinskega praznika in vas vabim, da se številnih prireditev udeležite v čim večjem številu.

Vaš župan!

9. Izredna seja Občinskega sveta

Svet Občine Žetale se je v ponedeljek 6. julija v sejni sobi Občine Žetale sestal na 9. izredni seji. Na dnevnem redu je bilo pet točk. Najprej so svetniki sprejeli sklep o prijavi projektov na 5. javni razpis za prednostno usmeritev »Regionalni razvojni programi« v okviru operativnega programa krepitve regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007 – 2013, razvojne prioritete »Razvoj regij«. Župan je uvodoma pojasnil, da na naveden razpis ne bo več možno kandidirati z lokalnimi cestami. Zato je predlagal, da Občinski svet sprejeme sklep, da se Občina Žetale prijavi na razpis RRP s projektom "Gradnja vrtca v občini Žetale v letu 2010".

V nadaljevanju se je Občinski svet sprejel sklep o prodaji zemljišča v lasti Občine Žetale, ki se nahajata v neposredni bližini Vukove domačije v Dobrini. Gre za parc. št. 98-travniki in parc. 101/1-gozd, ki jih je smiselno odprodati, saj za funkcionalno dejavnost Vukove domačije nista potrebni.

Na seji je bil potrjen sklep o potrditvi ponudbe za ureditev Ekoloških otokov v občini Žetale. Predvideno je, da se na območju občine Žetale postavijo Ekološki otoki na 12 lokacijah. Otoki bodo montažne izvedbe in jih bo mogoče po potrebi prestaviti na drugo lokacijo. Svet Občine Žetale je soglašal s pridobljeno najugodnejšo ponudbo podjetja LEŠNIK LENART d.o.o. iz Lenarta v višini 17.433,44 EUR.

LAS Haloze je objavil tretji javni razpis za izvajanje projektov v letu 2010. Sprejet je bil sklep, da se Občina Žetale na navedeni razpis prijavi s projektom "Ureditev napisnih tabel na območju občine Žetale". Predračunska vrednost projekta znaša 24.000 EUR. Za naveden projekt je možno pridobiti sredstva v višini 40% upravičenih stroškov od vrednosti projekta.

18. redna seja Občinskega sveta

V torek 25. avgusta je v sejni sobi Občine Žetale potekala 18. redna seja Občinskega sveta Občine Žetale. Seja je obsegala osem točk dnevnega reda. Svetniki so najprej potrdili zapisnike 17. redne seje Občinskega sveta in zapisnik 9. izredne seje Občinskega sveta. Zatem je sledila 2. obravnava Odloka o javnem redu v občini Žetale. Pri pripravi predloga odloka so bile upoštevane pripombe, ki so bile podane pri prvi obravnavi navedenega odloka. Tako je bil predlog Odloka o javnem redu in miru na območju občine Žetale sprejet.

V nadaljevanju se je občinski svet sprejel Predlog odloka o plakatiranju na območju občine Žetale.

Do sedaj način plakatiranja v občini ni bil urejen. Odlok predvideva ureditev plakatnih mest, na katerih bo možno izvajati plakatiranje pod v odloku določenih pogojih. Organizacija in društva, ki imajo sedež na območju občine Žetale, bodo lahko izvajale plakatiranje brezplačno, vsi ostali pa ob plačilu ustrezne takse, razen političnih strank v okviru volilne kampanije.

Sprejet je bil Sklep o razpisu priznanj Občine Žetale za leto 2009. Razpis opredeljuje naslednja priznanja: Naziv častni občan, Zlata plaketa Občine Žetale in Priznanje Občine Žetale. Predloge za dobitnike priznanj lahko podajo organizacije, društva in posamezniki do 25. septembra 2009.

Svet Občine Žetale je sprejel Sklep o sofinanciranju oddelka 1. r. Osnovne šole Žetale. Ob zaključku 18. redne seje je Svet Občine Žetale podal pozitivno mnenje k imenovanju g. Antona BUTOLNA za ravnatelja OŠ Žetale.

10. Izredna seja Občinskega sveta

Svet je naprej obravnaval Odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Žetale. Glede na spremembe zakonodaje, ki so se zgodile v zadnjem obdobju na področju vzgoje in izobraževanja, je bilo smiselno pripraviti nov odlok. Tu gre predvsem za sestavo Sveta šole, spremembo pečata šole, dejavnost zavoda v skladu veljavno standardizacijo. Ker na navedeni odlok ni bilo pripomb, je bila na isti seji opravljena še druga obravnava odloka in s tem je bil odlok sprejet.

V nadaljevanju se je Občinski svet sprejel Sklep o dopolnitvi letnega programa pridobivanja in razpolaganja z nepremičnim premoženjem za leto 2009. Letni program se dopolni z nakupom parcele št. 942/1, k.o. Čermožiše v izmeri 2818 m². Na navedeni parceli je predvidena gradnja vrtca v Žetalah.

Zadnja točka 10. izredne seje je bila obravnava predlogov za podelitev Priznanj Občine Žetale za leto 2009. Na podlagi podanih predlogov so člani Občinskega sveta odločili, da prejmejo občinska priznanja naslednji:

1. NAZIV ČASTNI OBČAN: Štefan ZVER, zlatomašnik in upokojeni župnik župnije Žetale za življenjsko delo na področju ohranjanja sakralne kulturne dediščine v Občini Žetale
2. ZLATA PLAKETA OBČINE ŽETALE: Milko VEK za dosežene uspehe pri delu na področju požarnega varstva in na področju kulture v Občini Žetale
3. ZLATA PLAKETA OBČINE ŽETALE: KMETIJA VERONIKE IN VIKTORJA FURMANA za dosežene uspehe na področju kmetijstva in delo v društvih
4. PRIZNANJE OBČINE ŽETALE: Franc VODUŠEK za aktivno delo v bivši krajevni skupnosti Žetale in Vodovodnem odboru Žetale
5. PRIZNANJE OBČINE ŽETALE: Janez POTOČNIK za dosežene uspehe na področju ohranjanja kmetijstva v naselju Nadole
6. PRIZNANJE OBČINE ŽETALE: Anton BELE za dosežene uspehe pri delu v Društvu upokojencev Žetale

Dobitnikom priznanj bodo priznanja vročena na osrednji prireditvi ob 10. prazniku občine Žetale v soboto, 17. oktobra 2009, v Žetalah.

Jože Krivec

IZJAVA ZA JAVNOST KONČAN PROJEKT: » MODERNIZACIJA LOKALNIH CEST V NASELJIH KOČICE IN NADOLE«

Občina Žetale je v mesecu septembru zaključila z izvedbo projekta »Modernizacija lokalnih cest v naseljih Kočice in Nadole« v dolžini 5,630 km. To je doslej največji projekt na področju cestne infrastrukture v Občini Žetale. Občina Žetale se je z operacijo »Modernizacija lokalnih cest v naseljih Kočice in Nadole« prijavila na drugi javni razpis za prednostno usmeritev »Regionalni razvojni programi« v okviru operativnega programa krepitve regionalnih

razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete »Razvoj regij«. Kumulativna vrednost celotne operacije znaša 691.262,79 EUR, kumulativna vrednost upravičenih stroškov operacije 576.052,14 EUR, kumulativna vrednost sofinanciranja SVRL pa 489.644,32 EUR. Delež sofinanciranja Občine Žetale pri izvedbi operacije »Modernizacija lokalnih cest v naseljih Kočice in Nadole« znaša 201.618,47 EUR.

IZJAVA ZA JAVNOST KONČAN PROJEKT: »UREDITEV ZBI- RALNIC LOČENIH FRAKCIJ KOMUNALNIH ODPADKOV V OBČINI ŽETALE LETU 2009«

Občina Žetale se je prijavila na javni poziv za oddajo projektnih predlogov za izvajanje »Lokalne razvojne strategije za Haloze 2007-2013« za leto 2009 s projektom »Ureditev zbiralnic ločenih frakcij komunalnih odpadkov na območju Občine Žetale«.

Organ odločanja LAS Haloze je izbral projekt »Ureditev zbiralnic ločenih frakcij komunalnih odpadkov na območju Občine Žetale« ter Občini Žetale dodelil sredstva v višini 30% vrednosti upravičenih stroškov projekta. Skupna vrednost projekta znaša 17.433,44 EUR. Od tega znašajo sredstva LAS 4.358,36 EUR in Občine Žetale 13.075,08 EUR.

LEDINCA

IZJAVA ZA JAVNOST ODOBREN PROJEKT: »UREDITEV USMERJEVALNIH TABEL NA OBMOČJU OBČINE ŽETALE ZA LETO 2010«

Občina Žetale se je prijavila na javni poziv za oddajo projektnih predlogov za izvajanje »Lokalne razvojne strategije Haloze za leto 2010« s projektom »Ureditev usmerjevalnih tabel na območju Občine Žetale«.

Organ odločanja LAS Haloze je izbral projekt »Ureditev usmerjevalnih tabel na območju občine Žetale« ter občini Žetale dodelil sredstva v višini 40% upravičenih stroškov projekta. Skupna predračunska vrednost projekta znaša 24.000,00 EUR, od tega znašajo sredstva LAS 8.000,00 EUR in sredstva Občine Žetale 16.000,00 EUR. Navedeni projekt spada med naložbe v turistično infrastrukturo in bo realiziran v letu 2010.

Uresničen program modernizacije občinskih cest v letu 2009

Na podlagi sprejetega programa Načrta razvojnih programov na področju modernizacije občinskih cest v občini Žetale za obdobje 2009-2012 je Občina Žetale do konca meseca septembra uresničila program modernizacije cest za leto 2009. Tako so bili v letu 2009 modernizirani naslednji odseki cest:

- lokalna cesta LC 240131 Doklece - Janški Vrh - Marinja vas, odsek Pšetna Graba-Vinarje v dolžini 1850 m (program RRP),
- javna pot JP 741571 Podpeč-Ledinca-Krhiče v dolžini 1030 m,
- javna pot JP 741 Čermožiše-Gaj v dolžini 170 m.

Slovesne otvoritve moderniziranih cest so se izvršile v okviru programa prireditev ob 10. prazniku Občine Žetale v mesecu oktobru.

Priprave na izvedbo projekta: »IZGRADNJA OTROŠKEGA VRTCA V ŽETALAH«

V Občini Žetale so se pričele priprave za izvedbo projekta »Izgradnja otroškega vrtca v Žetalah«. Cilj projekta je zagotoviti izvajanje organiziranega varstva predšolskih otrok na območju Občine Žetale. Predvideno je, da se bo projekt izvajal v letu 2010 v okviru predvidenega petega javnega razpisa za prednostno usmeritev »Regionalni razvojni programi« v okviru Operativnega programa krepitve regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete »Razvoj regij«. Za naveden razpis bo potrebno imeti pripravljeno vso potrebno investicijsko in projektno dokumentacijo, vključno z gradbenim dovoljenjem. Na razpisu za izbor izvajalca za izdelavo investicijsko-projektne dokumentacije je bilo kot najugodnejši ponudnik izbrano podjetje TMD invest d.o.o., Ptuj. Ob tem so stekle tudi priprave za odkup zemljišča za izbrano lokacijo vrtca v neposredni bližini Osnovne šole Žetale. Arhitekt Gregor KRAŠEVAC je na 10. izredni seji Občinskega sveta predstavil »Idejno zasnovo gradnje vrtca v Žetalah«. Predvideni vrtec bo imel dva oddelka z možnostjo povečanja še za dva oddelka. Zgradba bo dvokapnica s površino uporabnih prostorov 403 m². Ob vrtcu bo igrišče. Občinski svet je predstavljeni projekt podprl, s čemer je dana zelena luč, da se lahko gre v izdelavo projektne dokumentacije.

FRANCU STOJNŠKU V SLOVO

V nedeljo dopoldne, 20. septembra, smo se na žetalskem pokopališču zadnjič poslovili od Franca STOJNŠKA. Velika udeležba sorodnikov, prijateljev in znancev na njegovi zadnji poti priča o tem, kako priljubljen in spoštovan je bil pokojni »Zagajski Franček« med svojimi sokraji.

Pokojni Franc STOJNŠEK se je rodil leta 1921 v zaselku Zagaj v Nadolah v številni kmečki družini. V tem idiličnem kraju, kjer se začne dolina potoka Jesenica, je preživel zgodnja otroška leta. V drugi polovici dvajsetih let prejšnjega stoletja je obiskoval Osnovno šolo v Žetalah. Že takrat je veliko bral in si širil obzorja duha in splošno razgledanost. Po končani šoli je ostal doma na kmetiji. Huda gospodarska kriza je pritiskala na življenje ljudi in vse bolj je bilo jasno, da ne prinaša nič dobrega. Zle slutnje so se uresničile leta 1941, ko je tudi našo domovino zajel vihar druge svetovne vojne. Ta vojna je v Francovem življenju pustila neizbrisen pečat. Leta 1942 je bil kot številni Žetalčani tudi on nasilno mobiliziran v nemško vojsko. Ko je z neizmerno grenkobo v srcu odhajal od doma, ni vedel, ali se bo še kdaj vrnil v domači kraj. Kalvarijo svojega življenja je doživel na ruski fronti, kjer je bil dvakrat ranjen.

Spoznal je ravnice Ukrajine in gore Urala. Huda ruska zima 1942/43 je bila za neuničljivi nemški vojaški stroj preveč. Nemška armada je doživela poraz, ki je odločil zmagovalca druge svetovne vojne. Franc je imel srečo, da je bil po zdravljenju v številnih bolnišnicah spoznan za

vojnega invalida in se v jeseni leta 1943 vrnil v domači kraj. O dogodkih, ki jih je preživel v času druge svetovne vojne, je pozneje večkrat pripovedoval in se jih spominjal z bolečino v srcu.

Po vojni se je Franc zaposlil kot tajnik Občine Žetale, kjer je delal do leta 1952. Potem se posveti delu na kmetiji. Po smrti svojih staršev je postal gospodar kmetije v Zagaju. Leto 1961 je bilo pomembno leto v njegovem življenju. Marija FIŠER z bližnjega Vrha je postala izvoljenka njegovega življenja. Poznanstvo iz otroških let in čustvo medsebojne ljubezni ju je združilo v zakonsko skupnost. Njuno skupno življenje so osrečili sin Edi, hčerki Tončka in Vikica ter sin Franc. To so bila za Franca lepa in ustvarjalna leta njegovega življenja. V tem času je skupaj z ženo Marijo veliko ustvarjalnih moči posvetil delu na kmetiji in vzgoji svojih otrok. S skromnimi sredstvi sta svojim otrokom omogočila šolanje in pogoje za nadaljno življenje, torej tisto, česar sama nista bila deležna. Leta so tekla, otroci so odraščali in si ustvarili svoje družine. Žalost ob odhodu svojih otrok je nadomestilo veselje ob prihodu treh vnukov, sedem vnukinj in sedaj že dveh pravnukinj. V idilično družinsko življenje je leta 1998 posegel žalosten dogodek: smrt žene in mame Marije. Od takrat naprej ni bilo nič več tako, kot je bilo prej. Vendar pokojni Franc ni obupal. Svojo neizmerno očetovsko ljubezen je razdaljal med svoje vnuke in ostale člane družine. Še naprej je po svojih močeh pomagal sinu Francu in snahi Brigiti pri delih na kmetiji.

Od ustanovitve l. 1993 je bil član Društva upokojencev Žetale. V veliko zadoščenje mu je bilo, kadar se je lahko srečal s svojimi sovrstniki in se na družinjah, izletih in romanjih pogovoril o vsakdanjih življenjskih stvareh.

Veliko truda in časa je namenil delovanju v organih bivše Krajevne skupnosti Žetale. Svoje bogate delovne izkušnje tajnika Občine Žetale je nadgradil pri delu v Svetu, komisijah in odborih Krajevne skupnosti Žetale. Že davnega leta 1960 je vodil Odbor za izgradnjo elektro omrežja v naselju Nadole. Dolga leta je bil član Poravnalnega sveta, Komisije za socialna vprašanja in Komisije za oceno škode od elementarnih nesreč. Zmeraj je znal na pravem mestu postaviti svojo jasno in argumentirano besedo. Številnim je pomagal z nasveti pri razreševanju njihovih težav. Posebej se je njegovo delo odražalo pri delu v Poravnalnem svetu Krajevne skupnosti Žetale. Pravdajočim strankam je večkrat naravnost dejal: »Vsaka poravnava je bolj smiselna kot najboljša tožba.« Mnogi so ga poslušali in se tako izognili visokim sodnim stroškom. Za svoje družbenopolitično delo je leta 1982 prejel Srebrni znak Osvobodilne fronte in leta 2003 Priznanje Občine Žetale.

Končala se je torej bogata življenjska pot Franca STOJNŠKA. Dragi Franc, hvala Vam za vse in počivajte v miru v naši domači zemlji.

Jože Krivec

LOČUJMO, DA BI OHRANILI

Razvojni program podeželja za Haloze 2007-2013!

Razvojni program podeželja za Haloze 2007-2013 temelji na izhodiščih uredb Evropske unije in uredb Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Republike Slovenije. Celoten program temelji na nacionalnem nivoju, na tako imenovanih 4 oseh, ki zajemajo več kot 40 različnih ukrepov pomoči za kmetijska gospodarstva, občine, društva, podjetja na podeželju v Sloveniji, kamor seveda tudi spadajo Haloze.

Do danes so bili objavljeni že skoraj vsi predvideni razpisi, nekateri pa so že zaključeni. V večini primerov so javni razpisi s tega področja razpisani, dokler se ne porabijo vsa denarna sredstva, ki so bila na voljo. Na območju Haloz je bila skoraj za vsak razpis izvedena informacija.

LOČUJMO, DA BI OHRANILI!

Država nam je s predpisi naložila obvezo, ki jo moramo spoštovati v vseh okoljih, tako doma, v službi ali na dopustu. Ta obveza se nanaša na varovanje okolja, kar pomeni, da smo dolžni v celoti izvajati zakonodajo s področja Zakona o varstvu okolja kot krovnega akta in vseh pravilnikov, uredb ter zakonodaje, ki jo sprejmejo lokalne skupnosti – Odlok o načinu opravljanja obveznih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov, predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov na območju vsake občine.

Osnova celotne zakonodaje je ločeno zbiranje odpadkov na izvoru in njihovi predelavi, kar koristi vsem: OKOLJU, katerega manj obremenjujemo, in NAM SAMIM, ker je zdravo okolje pogoj zdravega življenja. Zelo pomembno je izvajanje teh zahtev v celoti, saj s tem skrbimo za čisto okolje, zdravo življenje in na koncu tudi lažje delo ter manjše stroške. V nadaljevanju vam predstavljamo komunalne in njim podobne odpadke, ki nastajajo v vašem življenjskem okolju in kako je potrebno z njimi ravnati.

KATERE ODPADKE LOČUJEMO?

Obveza povzročiteljev odpadkov je, da odpadke ločujemo in jih odlagamo v namenske posode na območju občine, kjer živimo. Vsekakor pa je pomembno, da si za to zagotovimo možnosti že na

izvoru nastanka odpadka, saj je potem ravnanje z njimi prijaznejše in enostavnejše.

Ločujemo tiste odpadke, ki jih je mogoče ponovno predelati, oziroma jih je potrebno varno odstraniti. To so: PAPIR, STEKLO, PLASTIČNA in KOVINSKA EMBALAŽA. Nadalje je potrebno ločevati BIOLOŠKE ODPADKE, katerih ni dovoljeno odlagati v posodo doma med ostale odpadke, ampak jih gospodinjstva v individualnih hišah kompostirajo na svojem vrtu, v kolikor teh možnosti nimajo, pa naročijo pri izvajalcu dodatno storitev ter ustrezno posodo.

Še posebej moramo biti pozorni in dovolj osveščeni za pravilno ravnanje z NEVARNIMI ODPADKI. V naših gospodinjstvih nastajajo še KOSOVNI in GRADBENI ODPADKI, ki jih moramo ločevati in predajati odstranjevalcem, nikakor pa jih ni dovoljeno odlagati v naravo!

Po izločitvi vseh še »koristnih« odpadkov nam na koncu ostanejo odpadki, ki jih trenutno še ni mogoče predelati ali drugače koristno izrabiti, zato jih odlagajte v posodo za ostale mešane odpadke, ki jo imate doma.

KAKO LOČUJEMO ODPADKE? POSODE NA LOKACIJAH ZA LOČENO ZBIRANJE

PAPIR

Skoraj petino komunalnih odpadkov predstavlja papir. Ločevanje papirja od ostalih odpadkov pomeni torej velik prihranek odlagalnega prostora in ohranitev naših gozdov, oziroma naravnih virov.

Zabojujnik za papir je opremljen z nalepko STAR PAPIR. Vanj odlagamo: časopise, revije, prospekte, zvezke, knjige, brošure, pisarniški in računalniški papir, embalažni papir in kartonske škatle, druge izdelke iz papirja in kartona.

KARTONSKE ŠKATLE PRED ODLAGANJEM V ZABOJNIK RAZTRGAJTE IN ZLOŽITE!

POZOR! V zabojnik za papir ni dovoljeno odlagati: - zelo umazanega in z drugimi materiali kombiniranega papirja, kot so folije, kovine, povoščen papir ipd., staniol papirja in celofana, papirnatega jedilnega pribora (krožniki, podstavki ipd.). Za kvalitetno razvrščanje je potrebno poskrbeti na

izvoru nastanka papirja in kartonske embalaže, kar pomeni, da imamo v stanovanju, pisarnah, trgovini potrebne ... dodatne posode; za zbiranje papirja je primerna tudi kartonska škatla.

STEKLO

Tudi steklo lahko ponovno uporabimo, zato še posebej svetujemo nabavo pijač in živil v stekleni povratni embalaži. S tem industriji vrnemo embalažo, hkrati pa prihranimo surovino in energijo, potrebno za proizvodnjo nove steklenice.

V posodo z nalepko **ODPADNO STEKLO** odlagamo: - vse vrste steklenic, kozarce za vlaganje in druge steklene posode, s katerih odstranimo vse nesteklene dele, steklo pa ne sme biti umazano. **POZOR!** V posodo za steklo ni dovoljeno odlagati: okenskega stekla, porcelana.

PLASTIČNA EMBALAŽA

Plastično embalažo alkoholnih in brezalkoholnih pijač, ki ni onesnažena z olji ali kemikalijami, lahko predelujemo in jo zato ločujemo od ostalih odpadkov, tudi PE folije. V posodo z oznako **PLASTIČNA EMBALAŽA** odlagajte: plastenke vseh vrst brezalkoholnih in alkoholnih pijač, drugo plastično embalažo, ki je čista, folije, nosilne vrečke, tetrapake vseh vrst ipd.

PREDEN ODLOŽIMO PLASTENKE, JIM ODVIJEMO ZAMAŠEK, JIH POHODIMO IN TAKO ZMANJŠAMO VOLUMEN; tudi tetrapake pred odlaganjem stisnemo!

POZOR! V posodo za plastično embalažo ni dovoljeno odlagati: trde plastike (poliestra), plastenke čistil, mehčalcev perila in drugih kemikalij, ki niso predhodno oprane!

PLOČEVINKE - KOVINE

Večino kovinske embalaže je mogoče predelati. V zabojnik z oznako **STARE KOVINE** odlagamo le: odpadne kovine vseh vrst, pločevinke alkoholnih in brezalkoholnih pijač, pločevinke vložene zelenjave in hrane (oprano!).

BIOLOŠKI ODPADKI

To vrsto odpadkov je potrebno ločevati že v kuhinji, kjer je potrebno postaviti primerno posodo s pokrovom, v katero zbirate vse vrste odpadkov biološkega izvora, ki jih lahko predate v predelavo (če

želite to storitev, si naročite posodo pri izvajalcu, kar je dodatni strošek) ali pa jih sami kompostirate na svojem vrtu, oziroma na kmetijah odložite na gnoj! Biološke odpadke ponavadi odlagamo v rjavo posodo z nalepko **BIOLOŠKI ODPADKI**. Teh posod ne uporabljajo individualna gospodinjstva na vašem območju, ker jih boste sami kompostirali na svojem vrtu, ampak samo večstanovanjske hiše v centru mesta!

Biološki odpadki so: suhi organski odpadki (ostanki hrane, kruh, ostanki hrane iz pločevink in kozarcev za vlaganje brez tekočin), ostanki od priprave hrane (zelenjava, sadje, olupki, lupine orehov, lešnikov ipd.), jajčne lupine, ostanki mlečnih izdelkov ter pokvarjeni mlečni in mokasti prehrabeni proizvodi, kavna gošča in kavni filtri, čaj in čajne vrečke, volneni in bombažni ostanki, lasje, perje, higienski papir (serviete, papirnati robčki), odmrle rastline, stara zemlja za rože, pokošena trava, plevel, listje in drugi vrtni odpadki, obrezano grmičevje, žive meje, drevesni ostanki, žagovina.

POZOR! V posodo ali na lasten kompost ni dovoljeno odlagati: pepela (razen lesnega), vseh vrst tekočin, olj in masti, sanitarnih izdelkov, kosti, živalskih kož in kadavrov, vsebine sesalnikov, drugih sestavljenih bioloških odpadkov, ostankov hrane (to je potrebno pred krmljenjem živali termično obdelati!)

OSTALI ODPADKI – ostanek po ločenem zbiranju

V posodo, ki jo imate pri sebi doma, lahko odlagate vse tisto, česar ni dovoljeno odlagati v posodah za ločeno zbiranje ali ni drugače določeno. Te odpadke imenujemo **OSTALI ALI MEŠANI ODPADKI** in končajo na odlagališču. Seveda pa moramo vedeti, da mednje ne sodijo nevarni, biološki, kosovni in gradbeni odpadki. Za odstranitev le-teh morajo povzročitelji poskrbeti na drug način. Ostale ali mešane odpadke odlagamo v posodo z nalepko **OSTALI ODPADKI**.

Vanjo sodijo: vsi trdi odpadki, ki ne sodijo med nevarne, kosovne ali gradbene in jih ni mogoče izločiti kot »koristni« odpadki, vsebine posod iz sanitarij in pisarn, umazane polivinilaste vrečke in sestavljivi materiali, ohlajen pepel.

KOSOVNI ODPADKI

Vsako gospodinjstvo, vključeno v redni odvoz, lahko med letom samo dostavi kosovne odpadke v zbirni center svoje občine, oziroma na ZC Gajke.

Zbiranje gospodinjskih kosovnih odpadkov se izvaja enkrat letno, po posebni objavi in navodilih izvajalca javne službe. Gospodinjstva prejmejo predhodno obvestilo z navodilom in terminom izvajanja odvoza kosovnih odpadkov. Obvestilo vsebuje še lokacijo, kam je potrebno odpadke dostaviti.

Med gospodinjske kosovne odpadke spadajo:

vse vrste pohištva, vzmetnice, talne obloge, orodje, oprema, igrače, razni sodi, vrtno orodje (ne kmetijsko!), otroške igrače, vozički ipd., smučarski rekviziti, kolesa, smuči, jadrane deske ipd., manjša sanitarna oprema: umivalniki, školjke, pipe ipd., bela tehnika (hladilniki, zamrzovalniki, pralni in sušilni stroji, štedilniki ipd.), električni aparati (televizijski in radijski sprejemniki, gospodinjski aparati ipd.).

Odpadki, ki ne spadajo med gospodinjske kosovne odpadke: gume, gradbeni materiali, avtomobilske školjke in deli, sodi z vsebino, stiropor, tekstil ipd.

GRADBENI ODPADKI

Gradbeni odpadki so tisti odpadki, ki nastanejo pri adaptacijah, gradnji ali rušenju objektov, zemeljskih izkopih, gradnji cest in podobno in jih ni dovoljeno odlagati v nobeno od namenskih posod. Te odpadke je potrebno predati predelovalcem. Manjšo količino do 0,5 m³ lahko povzročitelji sami dostavijo na zbirni center izvajalca javne službe ravnanja z odpadki.

OBLAČILA IN OBUTEV

Oblačila in obutev, ki so še uporabna, predajte humanitarnim organizacijam Karitas in Rdeči križ, neuporabna (raztrgana in ponošena) pa lahko sami dostavite na zbirni center.

NEVARNI ODPADKI

Za te odpadke poskrbimo že na izvoru, saj jih mora vsak uporabnik primerno varovati, skladiščiti in na koncu odstraniti po varni poti in pod strokovnim nadzorom. Zanje ni dovoljeno postaviti posod na odjemnih mestih, saj je za ravnanje z njimi potreben strokovnjak.

Med nevarne odpadke spadajo: baterije, zdravila, škropiva in njihova embalaža, odpadna olja vseh vrst, embalaže olj, oljni filtri in oljne krpe, barve, laki, embalaža barv in lakov, čistila, kozmetični izdelki (pršila), kartuše-tonerji tiskalnikov, kopirnih

strojev ipd., ostale kemikalije za vzdrževanje sanitarij (solna kislina, lužni kamen ipd.), vse vrste akumulatorjev, baterij in baterijskih vložkov, neonske, varčne in halogenske žarnice.

POZOR!

NIKAR NE ODLAGAJTE NEVARNIH ODPADKOV V POSODO ZA OSTALE ODPADKE ALI CELO V NARAVO, SAJ LE-TI ZARADI SVOJE STRUPENOSTI, JEDKOSTI, VNETLJIVOSTI ipd. POMENIJO VELIKO NEVARNOST ZA OKOLJE IN ZDRAVJE LJUDI ŠE MNOGO LET PO TEM, KO JIH ODVRŽEMO!

Na CERO Gajke (center za ravnanje z odpadki) je možno v času obratovanja vsak delovni dan med 8.00 in 17.00 v zimskem času in od 8.00 do 20.00 v letnem času ter ob sobotah od 8.00 do 14.00 pripeljati neomejene količine vseh vrst bioloških odpadkov iz vrtov in zelenic, kot so: pokošena trava, vejevje, grmičevje, trta, odpadna zelenjava in sadje. Druge vrste odpadkov (kosovni in gradbeni odpadki ter ločene frakcije) do 0,5 m³ so brezplačne za tiste povzročitelje, ki so vključeni v redni odvoz!

Obratovalni čas centra za ravnanje z odpadki:

V ZIMSKEM ČASU	V LETNEM ČASU
VSAK DELOVNIK	
OD 8.00 DO 17.00	OD 8.00 DO 20.00
OB SOBOTAH	
OD 8.00 DO 14.00	OD 8.00 DO 14.00

OB NEDELJAH IN PRAZNIKIH JE CENTER ZAPRT ZA VSE DOVOZE!

PRED VHODOM CERO GAJKE ODLAGANJE ODPADKOV NI DOVOLJENO!

OBJEKT JE POD VIDEO NADZOROM, ZATO BO VSAK UGOTOVLJEN POVZROČITELJ PREDAN KOMUNALNI INŠPEKCIJSKI SLUŽBI IN USTREZNO KAZNOVAN!

URADNE URE ZA STRANKE in BLAGAJNA NA SEDEŽU PODJETJA, ROGOZNIŠKA CESTA 33:

- VSAK DELOVNIK OD 8.00 DO 14.00 ure - MALICA OD 10.00 DO 10.30!

V skupni skrbi za zdravo in čisto okolje!

Čisto mesto Ptuj d.o.o.,

Ptuj:04.03.2009

Pripravil: Vodja OE odvoz:

Franc MERC

Medobčinsko redarstvo
Mestni trg 1
2250 Ptuj

Medobčinsko redarstvo
Mestni trg 1
2250 Ptuj

Zadeva: OBVESTILO

1. Občane, ki za kratek čas urejajo zadeve na pošti v Vodnikovi ulici na Ptuj, v izogib kršitvam Zakona o varnosti v cestnem prometu (ZVCP-1) v zvezi z neupoštevanjem prometne signalizacije (prepoved zaustavljanja in parkiranja) ponovno obveščamo:

- Na parkirišču za pošto z vhodom iz Lackove ulice nasproti trgovine Borovo je od 1.1.2009 omogočeno brezplačno parkiranje do 15 minut.
- Voznik, ki pred potekom 15 minut zapusti parkirišče, ne plača parkirnine; v kolikor pa zapusti parkirišče po poteku 15 minut, se plača vsaka začeta ura parkiranja.
- Navodila so napisana na tabli ob vhodu na parkirišče pri zapornicah.

2. Glede na pogosta vprašanja uporabnikov parkirnih mest v modri coni, ki opravljajo storitve, ki trajajo krajši čas in ne potrebujejo parkirnega listka za celo uro, dajemo naslednje obvestilo:

Od 1. 1. 2009 je v starem mestnem jedru možno kupiti parkirni listek za krajše časovno obdobje in sicer:

- najmanj za 10 minut v Slomškovi in Miklošičevi ulici ter Slovenskem trgu;
- najmanj za 15 minut v Raičevi, Prešernovi in Lackovi ulici, na Cvetkovem, Minoritskem in Vinarskem trgu.

Cena za vsakih 10 oz. 15 minut znaša 10 centov, parkira pa se lahko največ za dve uri. Vstaviti je potrebno točen znesek, ker parkirni avtomati denarja ne vračajo.

Ob nadzoru mirujočega prometa občinski redarji nadzirajo, ali je v vozilu na vidnem mestu pod vetrobranskim steklom nameščen veljavni parkirni listek.

Ker je sedaj voznikom dana možnost plačila parkirnine za kratek čas, lahko občinski redar kršiteljem izreče globo takoj.

Pripravil:
Robert BRKIČ Vodja medobčinskega redarstva

Skupna občinska uprava
vodja
Alenka KORPAR

Zadeva: Obvestilo v zvezi z parkirno karto za invalide

Pri rednih obhodih občinski redarji ugotavljamo, da veliko število ljudi na vozilih uporablja stare označbe, ki dovoljujejo parkiranje na parkirnih mestih, predvidenih za vozila, v katerih se vozijo invalidi oziroma parkiranje vozil zdravstvenih delavcev, delavcev socialnih služb in invalidskih organizacij, ki obiskujejo invalidne osebe na domu. Ponavadi gre za modro okroglo nalepko, v sredini katere je invalidski voziček bele barve.

S ciljem zmanjšanja zlorab in zagotovitev parkiranja invalidnim osebam, kjer je to predvideno, posredujemo naslednje obvestilo:

Z izdajo Pravilnika o parkirni karti (Ur. l. RS št. 41 z dne 18. 4. 2006) je natančno določen postopek za izdajo in veljavnost karte za invalide ter način označevanja vozila.

V 14. čl. navedenega pravilnika je zapisano, da ostanejo stari znaki za parkiranje vozil v veljavi še tri leta po uveljavitvi tega pravilnika. Stare oznake za invalide torej od 3. 5. 2009 ne veljajo več in jih je bilo potrebno že zamenjati z novo parkirno karto.

Parkirna karta se izda za vozila, s katerimi se vozijo invalidne osebe, zdravstveni delavci, delavci socialnih služb in invalidskih organizacij.

Parkirno karto upravičencu izda upravna enota, kjer ima upravičenec stalno ali začasno bivališče. Zahtevi za zamenjavo parkirne karte je potrebno priložiti dve fotografiji in potrdilo o plačilu obrazca parkirne karte.

V 10. čl. Pravilnika o parkirni karti je določeno, da se parkirna karta za čas parkiranja vozila namesti na vidno mesto, in sicer na levi notranji strani vetrobranskega stekla.

Občinski redarji bodo izvajali nadzor nad uporabo veljavne (nove) parkirne karte. V skladu s 53. čl., 11. odst. Zakona o varnosti cestnega prometa (ZVCP-1) bodo odvzeli neupravičeno uporabljeno parkirno karto in jo poslali upravni enoti, ki jo je izdala, kršitelju pa izrekli predpisano globo 120 EUR.

Voznik, ki sicer ima parkirno karto, se kaznuje s 40 EUR za nepravilno označeno vozilo.

Ptuj, 2. 10. 2009

Pripravil:

Robert BRKIČ,

vodja medobčinskega redarstva

Vodja Skupne občinske uprave Alenka KORPAR

POSLANSKI KOTIČEK

Spoštovane in spoštovani!

Upam, da ste solidno preživeli poletje. Verjamem, da ga je gospodarska in finančna kriza marsikomu pokvarila. Če smo imeli v preteklem obdobju ugodno gospodarsko rast, so nas pestile vremenske ujme. Minulo poletje nam nista prizanesla ne vreme in ne ugodna gospodarska rast.

Verjamem, da spremljate, kaj se dogaja v Državnem zboru (DZ). Leto dni je minilo od zamenjave oblasti na državnozbornih volitvah. Janeza Janšo (SDS) je zamenjal Borut Pahor (SD). Kako ocenjujete vladanje enega ali drugega, je najbolje, da presodite sami. Korektno pri tej oceni je, da je v sedanjih razmerah vodenje države zahtevnejše. Potrebno pa je upoštevati tudi dejstva, da bi bile s pravočasnim in pravilnim ukrepanjem sedanje vlade posledice krize v Sloveniji bistveno manjše.

V zadnjem letu smo bili priča številnim otvoritvam naših skupnih pridobitev, ki so financirane ali sofinancirane iz kohezijskih skladov EU ali s strani državnega proračuna. Začete investicije prejšnjega državnega proračuna Janševe vlade se zaključujejo. V sedanji Pahorjevi vladi nastaja proračun države za obdobje 2010/2011. Obljubljajo modernejši način nastanka državnega proračuna; po novi metodologiji, pravijo. Bistveno je, da bi bila sredstva enakomerno porazdeljena po metodologiji, ki zagotavlja skladen regionalni razvoj. Žal je sedaj moja funkcija poslanca v opoziciji bolj osredotočena na kontrolno funkcijo porabe proračunskih sredstev države in opozarjanje in predlaganje boljših zakonov, kot jih predlaga vlada.

Župani občin se trudijo, da bi državni proračun zadovoljil tiste potrebe, ki jim jih nalaga sprejeta zakonodaja v DZ. Žal je prav tu razkorak – država naloži obvezno izvajanje zakona, ne zagotovi pa denarja za izvajanje zakona.

Moja prizadevanja pri nastanku proračunskih postavk državnega proračuna gredo v smeri nadaljevanja izgradnje AC Draženci-Gruškovje z izgradnjo vzporedne ceste Turnišče-Žetale, kjer morajo biti upoštevane pripombe in predlogi na javnih razgrnitvah, nadaljevanje izgradnje hitre ceste Slov. Bistrica-Ormož, odsek Ptuj-Ormož, priključek na to cesto Zavrč-Gorišnica, nadaljevanje obnove državnih cest in sofinanciranje države oz. EU sredstev za lokalne ceste. Upam, da bodo zagotovljena sredstva za dokončanje projekta Vodovod Zahodne Haloze v občini Videm in Majšperk. Prav tako se mora nadaljevati modernizacija železniške proge Pragersko-Ormož-Hodoš. Navedel sem le nekaj pomembnejših projektov, ki morajo biti zajeti v proračunu države za obdobje 2010/2011.

V novi strategiji razvoja slovenskega kmetijstva, ki je bila javno predstavljena na kmetijsko-živilskem sejmu v Gornji Radgoni, sem zasledil, da bo v bodoče družinskim kmetijam dana še večja veljavnost. Upajmo, da bo tako res tudi v praksi. Zaenkrat je to le na papirju. In še nekaj pomembnega sem zasledil v tej strategiji do leta 2020, ki je nadgradnja tiste iz leta 1993. Za gradnjo na kmetijski zemlji bo po napovedi ministra Pogačnika potrebno plačati odškodnino za večletno izgubo kmetijski uporabi. To so številke, ki si jih praktično skoraj ne more privoščiti ne država in ne občina, kaj šele posameznik za individualno gradnjo.

Želim vam obilo pridelkov jesenskega obdobja. Politična jesen bo, kot sem napovedal že pred poletjem, zelo vroča. Vodenje države in sprejeta zakonodaja pa morata zagotavljati človekovo dostojanstvo in temeljne pravice in obveznosti. Povečevanje davkov, zamrznitev pokojnin in nižanje že tako nizkih plač nas ne bo rešilo iz krize. Potrebna je zakonodaja, ki bo pomagala gospodarstvu, sprostitev kreditnega krča, finančna disciplina, itn.

*Branko Marinič
(vaš) poslanec DZ RS*

DELOVNO NA PRAGU JESENSKIH DNI

Ob koncu počitniških dni smo se v vrstah žetalskih gasilcev odločili nadaljevati z deli na prizidku h gasilskemu domu. V delovnih akcijah, ki sta tokrat potekali dva dni, smo se odločili narediti omete in pobarvati opaž. Tokratni delovni akciji sta pomenili nadaljevanje del, ki smo jih opravili v spomladanskih mesecih. Takrat smo namreč uredili električno napeljavo, zgradili vmesne stene in vgradili okna ter vhodna vrata. Na spomladanskih delovnih akcijah je sodelovalo 12 članov, ki so prispevali 180 prostovoljnih ur. Na tokratnih delovnih akcijah je sodelovalo 48 članov, ki so za delo namenili 384 prostovoljnih ur.

V letošnjem letu smo bili aktivni tudi na tekmovalnem področju, sodelovale so tri članske desetine. V tem mesecu se bo tekmovalna sezona zaključila, in sicer s tekmovaljem v Novem mestu, v okviru Dnevvov zaščite in reševanja. Na omenjeno tekmovalje je prijavljenih 47 ekip članov A, med njimi tudi naša desetina. Desetina članov A je v tem letu ponovno sodelovala v Ligi GZ Slovenije. V tej sezoni so za las zgrešili svojo prvo zmago, le-ta se jim je izmuznila na tekmovalju v Slovenski Bistrici. Skupno so v Ligi osvojili 10. mesto med 28 tekmovalnimi desetini. Poleg Lige GZ Slovenije bi vam želeli na kratko opisati tekmovalno sezono članov PGD Žetale. Tekmovalna sezona se je pričela že konec meseca januarja, ko so se člani A udeležili tekmovalja v Staršah. Tekmovalje je potekalo v disciplini spajanja sesalnega voda, člani pa so osvojili 3. mesto. Tekmovalje v tej disciplini je organiziralo tudi PGD Žažar, tudi na tem tekmovalju so dosegli 3. mesto, za mesto slabši rezultat so člani dosegli konec meseca maja na tekmovalju v Mednem. 6. junija so se člani A udeležili tekmovalja v Gabrniku in dosegli prvo zmago v tej sezoni. Teden dni

kasneje so v Bukovcih nadaljevali z 2. mestom. 25. junija je v Trzcu potekalo tekmovalje gasilske zveze Videm, ki smo se ga udeležili s tremi desetini in osvojili dve 1. mesti in 4. mesto. Istega dne smo se z vsemi desetini udeležili tudi tekmovalja v Slovenji vasi in dosegli 2. mesto v kategoriji članic A. V tem letu so se člani A na pobudo prijateljev iz Krkavč prvič udeležili tekmovalja v Dekanih. Na tem tekmovalju so z zmago ponesli ime našega društva tudi na primorski konec Slovenije. V mesecu juliju so zabeležili še zmago na tekmovalju v Šmarjah pri Jelšah in v avgustu še drugo mesto na tekmovalju v Majšperku. V tej sezoni je bila ponovno aktivna tudi druga desetina članov A. Ta desetina se je udeležila tekmovalja v Preboldu in dosegla 4. mesto. Na tekmovalju v Mestinju so dosegli 6. mesto, v Markovcih 3. mesto, v Podvincih 2. mesto, v Slovenji vasi 7. mesto, v Dražencih 4. mesto in v Stojncih 5. mesto. Članice A so letošnjo sezono pričele s 6. mestom in jo kasneje nadaljevale s 3. mestom na domačem tekmovalju. V nadaljevanju so dosegle še 2. mesto na tekmovalju v Mestinju, 1. mesto na tekmovalju v Trzcu in še eno 2. mesto na tekmovalju v Slovenji vasi.

Po napisanih rezultatih lahko minulo tekmovalno sezono ocenimo kot uspešno, saj se je z vsemi udeležbami na tekmovaljih in dobrimi rezultati vršila tudi dobra promocija našega kraja, s čemer že kar nekaj let prispevamo k boljši prepoznavnosti Žetal širom Slovenije!

Na pomoč!
S.V.

11. TEKMOVANJE »KAJ VEŠ O PROMETU«

Tekmovanje je bilo 16. maja na območju občine Žetale. Na tekmovanju je sodelovalo 19 osnovnih šol in 4 srednje šole upravne enote Ptuj.

Tekmovanje je dodatno vzpodbuda za učenje prometnih pravil, razvijanje spretnosti in pravila vožnje v prometu, ki jih organizirajo šole v sodelovanju z občinskimi sveti za preventivo v cestnem prometu. Tekmovanje je bilo sestavljeno iz preverjanja teoretičnega znanja prometnih predpisov, spretnostna vožnja na poligону ter praktična vožnja v dejanskem prometu.

V Občini Žetale smo se na ta projekt kar nekaj časa pripravljali. Najprej je sledilo konstituiranje organizacijskega odbora tekmovanja »kaj veš o prometu«. V odboru so bili naslednji člani Jože Vogrinc, predsednik sveta, Saša Peršoh, ravnateljica OŠ Žetale, Damjan Bračič, policijska postaja Podlehnik, Janez Strelec iz avtošole Prednost iz Ptuja, ter Polona Gojkošek, mentorica prometne vzgoje na OŠ Žetale. Organizacijski odbor je tudi ustanovil tekmovalno komisijo, v kateri so sodelovali Saša Peršoh kot predsednica tekmovalne komisije, Janez Strelec kot član, Jože Krivec kot član, Jože Vogrinc kot član.

Vse se je dogajalo v OŠ Žetale in njeni okolici, na začetku je bil kratek kulturni program v avli OŠ Žetale, nato je bila beseda visokega gosta gospoda Bojana Žlendra, predsednika Sveta za preventivo republike Slovenije. Sledila so navodila predsednice tekmovalne komisije, nakar smo pričeli z izvajanjem tekmovanja.

Samo tekmovanje je potekalo brez zapletov in v dobrem razpoloženju vseh prisotnih. Na koncu so bile podeljene nagrade, pokali, medalje, ter diplome. Svečanost je opravil gospod župan Občine Žetale, Anton Butolen, gospa ravnateljica OŠ Žetale, Saša Peršoh ter predsednik organizacijskega odbora, Jože Vogrinc. Vsem, ki ste sodelovali na tekmovanju »Kaj veš o prometu« osnovni šoli Žetale, avtošoli Prednost z inštruktorji, postaji policijske postaje Podlehnik, PGD Žetale in občine Žetale, se iskreno zahvaljujemo.

Želimo, da bi bil to eden od preventivnih ukrepov, ki bi dvignil kulturo v prometu mladih na višjo raven, da bi bilo v prihodnosti manj prometnih nesreč.

*Predsednik sveta za preventivo in vzgojo
v cestnem prometu Občine Žetale,
Jože Vogrinc*

Knjižnica Ivana Potrča Ptuj na spletnem portalu najlepših evropskih knjižnic

Na nedavno objavljenem spletnem portalu »Knjižnične zgradbe«, ki ga najdemo na naslovu <http://www.library-buildings.info/>, so predstavljene najlepše knjižnice Evrope, med šestimi slovenskimi splošnimi knjižnicami pa je tudi Knjižnica Ivana Potrča Ptuj.

Osnovna ideja projekta, ki še ni zaključen, je povezati podobe evropskih splošnih knjižnic, ki predstavljajo zgled dobre prakse na področju arhitekture in oblikovanja knjižničnega prostora in zgradbe. Knjižnice so predstavljene kot reprezentančni objekti, kot urbanistični in umetniški dosežki.

Cilj portala je predstavitev obstoječih izvornih rešitev na področju zasnove in oblikovanja knjižnic ter spodbujanje idej in novih konceptov pri oblikovanju knjižničnega

prostora. Knjižnice so predstavljene kot večnamenski prostori, središča znanja in informacij ter kot kraj, ki zadovoljuje izjemno heterogene potrebe in interese uporabnikov.

Predstavljenih je skupno 63 evropskih knjižnic iz Belgije, Hrvaške, Danske, Estonije, Finske, Irske, Latvije, Litve, Norveške, Portugalske, Slovenije, Španije in Švedske.

Slovenske knjižnice predstavljajo knjižnice Domžale, Kobarid, Grosuplje, Šentjur, Novo mesto in seveda Ptuj. Spletni portal omogoča iskanje po zemljevidu, motivu, državi, arhitektu ter članku o posamezni knjižnici. Naj ob tem dodamo, da so upravljavci spletnega portala natančno določili merila in motive, ki jih morajo knjižnice, ki želijo sodelovati v projektu, posredovati.

Foto: Janko Levanič – Pogled iz balona

Upoštevali pa so tudi, da se knjižnični prostor nenehno spreminja, da gre za živ organizem, ki se vedno bolj usmerja k bralcu in na nek način tudi vpliva na prostorske rešitve lokalne skupnosti, v kateri deluje.

Ptujska knjižnica je predstavljena kot knjižnica, ki pokriva področje s skoraj 70.000 prebivalci iz šestnajstih občin širše ptujske regije. Predstavljena je tudi kratka zgodovina Malega gradu, ki je v arhivskih virih prvič omenjen leta 1376, raziskave pa so pokazale, da je JZ del Malega gradu nastal že v 12. stoletju. Mali grad so kasneje večkrat prezidali, najtemeljiteje ob koncu 16. in 17. stoletja ter po letu 1773, ko so ga prevzeli Attemsji. Sredi 19. stoletja je bil v njem sedež okrajnega glavarstva, pred drugo svetovno vojno pa ga je imela v lasti družina

Foto: Boris Farič – Leposlovna dvorana

Pongratz. Po vojni so bila v njem najemniška stanovanja, leta 1985 pa se začnejo prizadevanja za prenovo Malega gradu za potrebe knjižnice. Slednja se zaključijo leta 2000, ko se vsi oddelki ptujske knjižnice združijo pod eno streho na Prešernovi ulici 33-35.

Na portalu so predstavljene tudi notranja organizacijska shema knjižnice in omenjene knjižne dragocenosti, kot so inkunabule, Dalmatinova biblija, Slava vojvodine Kranjske, Moskovski zapiski, pa tudi zbirka notnih rokopisov iz sredine 18. stoletja.

Knjižnico sta zasnovala arhitekta Aleksander Grebenšek in Marjan Berlič, notranjo opremo pa je načrtoval Miran Lasič. Zasnova sledi osnovnim arhitekturnim idejam oziroma načelom, kako dati kulturnemu spomeniku novo namembnost in združiti kulturno dediščino z zahtevami sodobne bibliotekarske stroke, ob upoštevanju strogih spomeniško-varstvenih pogojev.

Umestitev na portal »Knjižnične zgradbe« je veliko priznanje za ptujsko knjižnico in seveda za vse občine ustanoviteljice in pogodbenice, ki jih knjižnica pokriva s svojo dejavnostjo.

Vabimo vas, da si ogledate spletni portal; tisti, ki pa želite vedeti še kaj več, pa lahko vzamete v roke knjigo Željka Kozinca Vrata v vse čase, Podobe splošnih knjižnic v Sloveniji, kjer boste našli obširnejši članek tudi o Knjižnici Ivana Potrča Ptuj.

*Direktor Knjižnice Ivana Potrča Ptuj
mag. Matjaž Neudauer*

NEPOZABNA IZMENJAVA TURISTIČNEGA DRUŠTVA ŽETALE NA VZHODU EVROPE

Za nami je poletje 2009, ki si ga bomo člani Turističnega društva Žetale zagotovo zapomnili po doživetjih na izmenjavi v Romuniji.

Med ostalimi aktivnostmi se Turistično društvo Žetale prijavlja tudi na mednarodne mladinske izmenjave. Gre za izmenjavo mladih od 15. do 30. leta starosti med različnimi evropskimi in svetovnimi državami. Izmenjavo ponavadi organizira določena nevladna organizacija, ki se prijavi na nacionalno agencijo programa YOUTH IN ACTION – Mladi v akciji. Ta nato preko javnega razpisa ocenjuje projekte, jih točkuje in če projekt doseže zadostno število točk, ga nevladna organizacija lahko izvede ob izdatni finančni podpori nacionalne agencije. Gre za obliko t.i. socialnega turizma, ki ne poudarja masovnih oblik turizma, katerega cilj je ponavadi po visoki ceni prodati hotelsko sobo, zaračunati drago storitev v restavraciji in se truditi, da se obiskovalec v okolju počuti udobno in prijetno. Pri mladinskih izmenjavah gre za eno izmed mnogih alternativnih oblik turizma, cilji te oblike turizma, podprti s strani Evropske unije, pa so mešanje evropskih kultur, povečevanje strpnosti med narodi, predstavitev lokalnih posebnosti, lokalnega okolja in krepitev politične motiviranosti mladih za večje zanimanje in sodelovanje v evropski politiki. Tako človeka, ki ne pozna skrivnosti mogočnega turizma, prevzame občutek, da se postavi v vlogo osebe, ki pa ni zgolj turist, temveč ima interes dosežati pomembnejše evropske cilje. Pri takšnih izmenjavah se ogromno denarja porabi v lokalnem okolju, zato je interes za takšne izmenjave velik.

V letošnjem aprilu nam je uspelo ujeti vse potrebne roke za prijavo na izmenjavo in kmalu za tem je prispelo povabilo z organizacije Cert Apuseni, ki nas je obvestila, da smo jih z uspešno prijavo uspeli prepričati, da nas povabijo kot partnerja v ta projekt. Morali smo zbrati skupino mladih iz TD Žetale, ki bi se bili pripravljene odločiti za izmenjavo. Pri izboru smo se odločili za kandidate, za katere smo bili prepričani, da imajo dovolj samozavesti, poguma in splošne razgledanosti za samostojno potovanje ter zadostno znanje angleškega jezika, ki jim omogoča potovanje po Evropi. Tako smo se Marko Kojc, Tomaž Gajser, Nina Jazbec, Roman Medved in Darko Medved dogovorili, da odpotujemo v Romunijo, natančneje v Apuseni Mountains pokrajine Transilvanije, na severozahodu države. Potovanje do ciljne destinacije smo si morali organizirati povsem sami in se držati terminskih načrtov, da smo do Horee prispeli v pravem času.

Izmenjava, ki nam bo zagotovo ostala v spominu, je bila vsekakor vredna časa, ki smo ga porabili. Namesto klasičnih počitnic ob obali smo si zapomnili romunsko vožnjo po cestah, izjemno hitre šoferje, zajtrke, kosila in večerje obilnega kuharja, ribanje 50 kilogramov krompir-

ja, kopalnice, pri kateri je potrebno med tuširanjem klečati itd, pa tudi znamenitosti mest, ki smo jih videli. Hkrati pa je bilo tu še nepozabno zabavanje z latvijsko, turško, portugalsko in romunsko skupino mladih sredi hribovja.

Organizator te izmenjave je bil ameriški mirovni prostovoljec, ki je priskrbel evropska sredstva v Romuniji, da je bila izmenjava lahko izpeljana. Izmenjava je trajala 10 dni – dovolj, da smo to čudovito pokrajino do potankosti spoznali. Tako smo imeli edinstveno priložnost spoznati romunsko podeželje in lokalno prebivalstvo, njihov način življenja in njihovo kulturo. Ljudje, ki smo jih spoznali, so bili z nami izjemno prijazni. Po svojih močeh so nam pomagali in svetovali, seveda le tisti, s katerimi smo lahko spregovorili nekaj angleških besed. Posebna priložnost je bila spoznati druge evropske narode, vsak posebej je navdušil s svojo specifičnostjo. Seveda smo v Romuniji uspešno predstavili lastno državo in domačo vas, v kateri živimo. Naši gostitelji in partnerji na izmenjavi so z veseljem prisluhnili pripovedovanju o Žetalah; kaj vse v Žetalah počnemo, kje stoji Vukova domačija, kaj počnemo v Turističnem društvu, kje so naše cerkvice, center občine, lokalne gostilne, trgovine in s čim se ukvarjajo naši ljudje. Žetale so imele enkratno priložnost, predstaviti se širom Evrope, kar smo člani Turističnega društva izkoristili in naš kraj predstavili predstavnikom

štirih držav. In verjemite, s ponosom smo pripovedovali o naših Žetalah.

Zakaj smo se odločili za izmenjavo?

Mladinska izmenjava, je bila predvsem izobraževalnega značaja, sklenili pa smo tudi nova poznanstva. Organizacija Cert Apuseni je praktičen primer, kako poteka izmenjava in organizacija skupine mladih različnih kultur. Porodila se je misel, da bi takšno izmenjavo v prihodnje organizirali tudi v Žetalah. O naših dogodivščinah bi lahko pripovedovali še in še, a naj bo zaenkrat dovolj. Več o našem potovanju lahko izveste na potopisnem predavanju z naslovom »Potopisno predavanje o Romuniji kot plod mednarodnega sodelovanja TD Žetale«, ki bo 16. oktobra ob 19. uri v Kulturni dvorani Žetale. Uradno vabilo sledi naknadno. Potrudili se bomo, da vam prikažemo Romunijo in mladinske izmenjave v najlepši luči in da vas morda pritegnemo k sodelovanju. Vabljeni!

Turistično društvo je bilo tokrat uspešno pri prijavi projekta na razpisu LAS Haloze, zato nas v prihodnjih mesecih čaka še precej dela in poguma za izvedbo zadanih ciljev.

Lep pozdrav, Darko Medved in Nina Jazbec, člana TD Žetale.

USTANOVLJENA JE OBČINSKA ORGANIZACIJA RDEČEGA KRIŽA ŽETALE

1) Nekaj o dejavnostih Rdečega križa Slovenije
Poslanstvo Mednarodne federacije društev Rdečega križa in Rdečega polmeseca in s tem tudi Rdečega križa Slovenije je z močjo humanosti izboljšati življenje ranljivih ljudi.

Zato Rdeči križ Slovenije deluje v skladu s sedmimi temeljnimi načeli gibanja Rdečega križa, to pa so: humanost, nepristranskost, nevtralnost, neodvisnost, prostovoljnost, enotnost in univerzalnost; v lokalnih okoljih spremlja življenje ljudi in aktivno reagira na pojave stiske in nemoči, še posebej ranljivih skupin, kot so otroci in starejši; zagotavlja spoštovanje človeka in nagovarja ljudi, da delijo del svojega blagostanja s tistimi, ki so nemočni in v stiski; v organizaciji in med ljudmi spodbuja in gradi čut za solidarnost in razumevanje stiske drugih; spodbuja in širi vrednote zdravja in zdravega življenja; uvaja načrtno izobraževanje in usposabljanje za izvajanje poslanstva in nalog šiiri znanja o gibanju Rdečega križa in mednarodnem humanitarnem pravu.

2) Kaj bomo delali v Žetalah

To koledarsko leto bomo imeli veliko dela z zagonom

delovanja. Temelje smo postavili z ustanovitvenim sestankom 12. septembra 2009. Začetnim idejam Marije in Irene se je pridružila skupina, ki ima voljo in željo, da to obliko humanitarne dejavnosti bolj sistematično spoznava, odkriva in soustvarja na območju naše občine. Ta organizacija bo povezovala ljudi, ki imajo smisel in željo za prostovoljno in humanitarno delo na področjih: krvodajalstva, nudenja socialne pomoči. najbolj ranljivim skupinam naših občanov: ostarelim; socialno in zdravstveno ogroženim; mladim.

Občinsko organizacijo bo v obdobju naslednjih štirih let vodila Irena Vodušek; podpredsednik Milan Mikolič bo skrbel še za področje krvodajalstva; vse zapiske bo vodila Marija Skok, finančne zadeve pa Viktorija Kidrič. Ustanovni člani so še: Anton Butolen, Andreja Mlakar Gajšek, Nada Stres, Tatjana Bele, Simona Butolen, Anton Hajšek, Jože Krivec.

Ker želimo, da bi bila pokrita vsa območja naše občine, vabimo vse, ki bi vam takšna oblika delovanja predstavljala izziv, da se nam pridružite.

NEKAJ BESED ŠPORTNEGA DRUŠTVA ŽETALE

Šport krepi duha in telo, narekuje star slovenski pregovor, katerega smo slišali že nič kolikokrat. Kaj lahko sklepamo iz tega? Da verjetno drži, saj vsak, ki nas hoče prepričati, da je razgibanje in rekreiranje zdravo, na koncu verjetno pove ta pregovor, da podkrepi svoje argumente. To poskušam tudi jaz, ampak brez argumentov in litanij, saj je ta izrek že sam po sebi tako močan in preizkušen, da nadaljnje besede niso več potrebne.

Tega načela se držimo tudi v Športnem društvu Žetale, kjer se vsi člani trudimo po svojih močeh skrbeti za zdravo telo in še bolj za zdravega duha. Pri tem moram izpostaviti naše veterane, ki vsako nedeljo vztrajno preizkušajo svoje meje mogočega na nogometnem igrišču pri OŠ Žetale. Pri tem se jim pridružuje vedno več mlajših članov, ki se lahko marsičesa naučijo od svojih starejših kolegov. Drugi člani, ki jim poletje in asfaltirano igrišče ni najljubše, pa bodo dobili svojo priložnost v zimskem času, ko ŠD organizira rekreacijo v telovadnici na »mehkem« parketu. Takrat bomo na svoj račun prišle tudi članice, ker že nestrpnost pričakujemo odbojko ali hokej.

Člani ŠD Žetale smo tudi letos organizirali tradicionalni Srečkov memorial, ki je bil že 26. po vrsti. Turnirja se je udeležilo 8 ekip, od katerih je prvo mesto zasedla ekipa Golgeter, ki je letos zmagala tretjič in ji pripada prehodni pokal. Ekipa je pokal dobrovoljno vrnila Športnemu društvu, pod pogojem, da dobi svojo spominsko ploščico na pokalu. Ekipa je pokazala pošteno in ubrano igro in je

zasluženo zmagala, saj je dokazala, da je ta trenutek najboljša ekipa v širši okolici. Seveda pa pišem tole z grenkim priokusom, saj sem si kot pripadnica domačega društva želela, da bi zmagala katera od domačih ekip. Na drugem mestu je bilo ŠD Rim, na tretjem pa ekipa Montaže Širec. Hvala vsem donatorjem, ki so v težkem obdobju gospodarske krize še našli nekaj sredstev za šport; hvala vsem članom, ki so pomagali pri organizaciji in seveda vsem, ki ste si prišli ta turnir ogledat.

Na koncu moram omeniti še našo »bazo«, to je brunarico, ki dobiva vedno lepšo podobo. Čeprav z urejanjem napredujemo počasi, se zagotovo splača. Brunarico sedaj krasijo nove ploščice, ki sta jih položila mojstra, katerih identitete ne bom razkrila, in nova ograja, ki še čaka na končni dotik. Dela je še veliko, ampak s skupnimi močmi bomo vse zmogli. Hvala torej mojstrom, ki lepšajo brunarico in vsem ostalim, ki vzdržujejo to lepoto.

Želim vas povabiti še k sodelovanju na športnih prireditvah ob občinskem prazniku, saj je ta dogodek kot nalašč za druženje, tekmovalnost, gibanje in krepitev duha. Razpored teh prireditev ste dobili po pošti, najdete jih na spletnih straneh Občine Žetale, čeprav je sedaj, ko berete ta članek, veliko disciplin verjetno že mimo. Se vidimo na 19. kostanjevem pikniku, ko bo tudi podelitev pokalov in medalj.

Športni pozdrav!

Za ŠD Žetale Marjetka Prevotšek

TRADICIONALNI POHOD S PIKNIKOM

Že po tradiciji se člani Strojnega krožka Žetalanec vsako leto na praznični dan Marijinega vnebovzvetja, to je 15. avgusta, s člani naših družin odpravimo na pohod in tudi letos ni bilo prav nič drugače.

Lepo jasno sončno jutro, po opravljenih obveznostih v hlevih se že zbiramo na kmetiji Skledar v Čermožišah, kjer nas Skledarjevi fantje in dekleta postrežejo s pravimi domačimi borovničkami. Ko se zbere vseh 90 prijavljenih, že pripeljejo okusen pasulj iz Gastro-ja, da bo dovolj za pogon po poti. Dolga lepo urejena kolona pohodnikov krene proti Žeraku, vodja poti Franc Stojnšek poskrbi, da teče promet nemoteno mimo cele kolone, za redarje je priskrbel brezžične naprave, tako da sta bila začetek in konec kolone vedno v stiku.

Pri Žerakovih zapustimo glavno cesto in nadaljujemo po stranskih cestah in poteh in kar prehitro prispemo na prvi cilj, cerkvico Sv. Donata po Donačko goro. Po kratkem postanku in okrepcilu iz nahrbtnika nas pozdravi naš stalni duhovni sopotnik na teh romanjih – pohodih, gospod Janko Frangež, sicer župnik v Majšperku, ki si vsako leto

kljub temu, da bi lahko somaševal v večjih romarskih svetiščih, vzame čas za nas in nam pove kaj zanimivega in poučnega – za vsakega nekaj, odvisno od tega, koliko kdo potrebuje.

Po končani maši sledi spust v dolino, pot najbolj pozna Kolarjeva Bernarda, zato ji zaupamo, da nas popelje do gostišča Pod goro, kjer že prijetno diši z roštilja in ker se je v želodcih že nabralo malo pajčevine, smo kar hitro pospravili, kar nam je bilo namenjeno. Izidor in Sašo iz ansambla Aplavz sta poskrbela za dobro voljo, čas je kar prehitro minil in že smo nekateri pešačili, drugi, ki manj zdržijo, pa so poklicali prevoznike od doma, in že smo bili v Čermožišah, od koder smo zjutraj krenili na pot. Po poti nazaj so padale ideje, kam vse nas bo v naslednjih letih še vodila pot na ta praznični dan in ugotovili smo, da še vsaj nekaj naslednjih let ne bo treba ponavljati že prehojenih poti. Zato že zdaj vabilo za naslednje leto: rezervirajte si ta termin, kam se bomo podali, pa bo znano že na Občnem zboru Strojnega krožka v začetku naslednjega leta.

Izidor

KLOPOTCI SO ZAPELI «KLOPA KLOP»

No, pa so za nami pasji dnevi in kar nekaj dni neznosne vročine, ko tudi kratek počitek v senci ni kaj dosti zalegel. Tudi letos se je narava razdajala z vso svojo močjo in dan za dnevno uničevala ves trud delovnih ljudi celega leta. Nemočno smo se s strahom ozirali v sleherni oblak, ki se je z gromom in vetrom približeval našim krajem. Na srečo nam je bilo do danes, ko to pišem, prizaneseno, pa vendar; ker smo pred leti že doživeli takšne tragedije, sočustvujemo s tistimi, ki sta jim letos toča in vihar uničila vse pridelke, domove in vse ostalo za skromno preživetje. Narava pač hoče pokazati, da je še vedno sila, ki se ji ne da upreti, čeprav se človeška roka trudi ublažiti njeno moč. In če bi na vrhu razmišljali bolj trezno in s pametjo navadnih smrtnikov in bi namesto nepotrebne prestižnega vladnega letala nabavili ducat namenskih letal za obrambo pred točo, bi bile posledice neurja občutno manjše, prav tako pa tudi trpljenje ljudi, ki jim revščina že tako trka na vrata. Seveda smo najbolj prizadeti tisti, ki nam je delovna hala nebo in smo prepuščeni na milost in nemilost narave, ki pa prizadene vedno reveže; prevarantov, ki se jim je uspelo preriniti na vrh, pa ne doseže. Naj omenim vsaj en primer, ko je neki zanikrni pohotnež za svoje nedelo od ustanove, ki je propadla po njegovi krivdi, izsilil po več tisoč ali celo milijon evrov nekakšne odpravnine ali nagrade. Na drugi strani pa kratijo revežem že pridobljene pravice.

Iz znanih razlogov se letos žetalski upokojenci nismo podali na daljšo ekskurzijo, kar je bila želja večine, da bi vsaj za kakšno uro ujeli utrip morja. Ker nam pač to ni bilo omogočeno, smo se morali zadovoljiti s tem, kar nam je bilo dosegljivo. Odpeljali smo se na ogled ormoške kleti, kar je bila prava paša za radovedne oči, saj nismo navajeni takšnega razkošja vinske posode. Tamkajšnji vodič nas je popeljal po ogromnih kletnih prostorih in nam razložil vse zanimivosti o predelavi in zorenju vina. Nato je sledila degustacija treh sort vina in že je naš čas potekel, nakar smo se odpeljali v Veliko Nedeljo, kjer smo si ogledali etnično zbirko tamkajšnjega gradu. Potem pa še ogled nove cerkve v Novi vasi pri Ptuj, ki je

prosvetena blaženemu Leopoldu Mandiču. Tamkajšnji predstojnik nam je lepo orisal delo in utrip nove cerkve. Čeprav še nima dolge zgodovine, pa se je v teh letih gradnje vendar zvrstilo veliko lepega, kar potrjuje, da se da tudi v tem trenutku z dobro voljo narediti veliko. Ob koncu smo še zapeli in naša pesem se je lepo ujemala z ambientom mogočnega prostora. Nato pa smo se odpeljali na kosilo v znano restavracijo Gastro, kjer smo po izdatnem kosilu še malo pokramljali in se potem odpravili proti domu. Ker pa je tradicija, da vsako jesen poromamo v kakšno Marijino svetišče, smo se tudi tokrat podali na Ptujsko Goro, kamor so se naši predniki radi zatekali v raznih težavah, še posebej v sušnih letih. Po končanem mašnem obredu, ki ga je vodil škof dr. Anton Stres, smo se spet zbrali pri avtobusu, kjer smo pomalicali in po želji spili kozarček. Čeprav je rahlo rosil dež, ni zmotil našega razpoloženja. Nato smo se odpeljali na izletniško kmetijo Kodrič v Kočice, kjer so nas lepo sprejeli in postregli z obilnim kosilom in dobro kapljico vina, ob kateri smo kramljali v pozno popoldne.

Ker je pa jesen že tu, po njivah brnijo stroji, ki pospravljajo pridelke, medtem ko so kosilnice na travnikih že utihnile. Le tu in tam še kakšen možakar, ki mu rahlo ukrivljen hrbet teži šest ali sedem križev, nabrusi koso, da pokosi tisto, česar stroj ne zmore. Včasih se celo ojunači in zakrikne v jutranjo tišino, čeprav njegov odmev ni več tako prešeren kot nekoč, pa vendar dovolj glasen, da spomni soseda, da je čas za čaj ali kavico, pa seveda kozarček močnega za korajžo. Ob kratkem klepetu se spomni časov, ko je bila košnja skoraj vsakdanje opravilo. Ob tem se utrne misel na znanca, ki je bil sicer dober kosec, pa se mu je ob neki priložnosti zareklo nekako takole: »Tisto jutro je bila močna rosa, pa je tako lepo rezalo, da smo na Spodnjih Čretah brusili dol in gor, pa nič kosili.« Njemu je že zdavnaj zapel slavček v slovo, a spomin nanj še vedno živi. Vinogradi so se že odeli v zlato rumeno barvo, v svojih nedrjih skrivajo zaklad sladkih jagod, ki jih pokriva orumenelo listje, ker čaka na najbolj slovesni trenutek celoletnega opravila. Ob pogledu na lepo obložen trs se pozabi na vse žulje in na stotine kapljic znoja potnega čela. Klopotci žalostno samevajo, saj letos kot nalašč ni prijaznega vetrčka, da bi jih spodbujal k njihovem poslanstvu. Tako se pridejo ptički posladkat in si v miru poiščejo najlepše jagode, kar si tudi zaslužijo, saj so nam s svojim žvrgolenjem delali družbo skozi vse leto in sobivali z nami. Tudi drevesa so se okrasila s tisočeriimi barvami, ki jih človeška roka ne zmore pričarati. List za listom odpada in veter ga odnese, kdo ve kam. Tudi drevo društva upokojencev počasi zori in z njega vse prepogosto odpadajo listi, ki jih rahel vetrič odnese tja, kjer nobenih ni skrbi; tja, kjer sonce ne sije; tja, kjer ne pada dež; tja, kjer ...

Predsednik DU Žetale
Stanko Vogrinc

NA IZLETU

Ponavadi začnem članek Društva podeželskih žena naše občine z besedovanjem o minevanju časa; pa saj je res tako, da nas čas prehiteva.

Naše trimesečje je minilo ob vsakdanjem delu v naravi, v stanovanju in okolici. Članice smo se 11. septembra zbrale v naši klubski sobi na naslovu Žetale 1 in izdelale okvirni program za sodelovanje na 10. občinskem prazniku. Kulinarika je naša vsakdanja obveznost, pekovski izdelki pa so popestrili še kakšno srečanje v naši občini.

Bil je petek, 3. julij 2009, sončno jutro, ob 8. uri, zbrane članice smo sedele v udobnem avtobusu in se peljale v najstarejše slovensko mesto – okrog 20 km oddaljen Ptuj. Marsikateri od nas se je porajal pomislek: Na Ptuj? Že 1000-krat sem bila v tem mestu, kaj bi bilo tu še zanimivega? A je bilo vendar tako zanimivo, da nas je utesnjeval čas. Prva postaja je bil selekcijsko-poskusni center Semenarne Ljubljana na Ptuj, kjer smo občudovale rast zelenjadnic, različnih rož in trav. Slišale smo mnogo zanimivega s področja vrtnarstva. Sonce je julijsko pripekalo, izletnice smo z višine opazovale mesto, saj smo se že povzpele na grad, kjer smo si ogledale šest muzejski zbirke. Nekatero smo prvič vstopile v mogočno grajsko vinsko klet, slišale smo mnogo zgodovinskih podatkov, doživele tudi degustacijo dobrih vin. Nam – ljudem iz okolice Ptuj – se sliši smešno: sprehod po srednjeveškem mestnem jedru Ptuj, a je bilo zelo zanimivo, saj smo si ogledale nekaj spominsko zaščitenih stavb, zanimiv je bil postanek na Slovenskem in Mestnem trgu, ogled cerkve sv. Jurija in še in še. Čas se je prevesil v popoldan, z novim znanjem obogatene izletnice smo se skozi Zavrč odpeljale v Haloze na priznato turistično kmetijo, ob šaljivi besedi in smehu smo zaužile dobro kosilo.

Iz geografsko zanimivih Haloz smo se odpeljale na ravnino Ptujskega polja in si ob gorišniškem pokopališču ogledale zanimivo skulpturo iz železnih križev. Pot nas je vodila na ogled 300 let stare in obnovljene panonske

Dominkove domačije, kjer nam je prijazna gospa predstavila preteklo življenje teh krajev, razkazala notranjost in okolico hiše. To je zanimiva etnološka dediščina, kjer se med letom marsikaj dogaja. Tako bogato organiziran izlet smo zanimivo zaključile. Pristale smo v Ptujski kleti, spoznale turistični del podzemne vinske kleti, zanimiva je bila multivizijska predstava o zgodovini vinogradništva, najzanimivejša pa je bila pokušina vin, ki nam bo ostala v lepem spominu, ne samo zaradi rujnih kapljic, ampak zaradi pravega gledališkega govora g. Gorjupa.

Dan se je spojil z večerom, sledil je povzetek dnevnih dogajanj, hvaležno in zadovoljno smo si rekly lahko noč – minil je načrtovani dan zanimivosti, pa čeprav samo na Ptuj.

Članice našega društva smo individualno zaposlene v hiši, na vrtu, polju, spremljamo dogajanje našega kraja in prebiramo 34. številko Žetalskih novic.

Vsem želimo, da v zdravju in zadovoljstvu dočakate in preživite tisti skrivnostni čas, ki prihaja z novembrom.

Za Društvo podeželskih žena
Marija Krušič

Uganke

Beli zobje,
pa črni so vmes,
trebuh raztegne,
ko vabi na ples.

Vse noči
ob tebi bedi,
se zjutraj zjezi,
ti sanje spodi.

Ne greje, a speče.
Kako se ji reče?

Zrna rumena
v storže zložena.

Premetanke

Velike črke
zaplešite,
rešitev uganke
pokažite!

PREKO morja
ladja pluje ...
Jo naša luka
pričakuje?

ZAPRI knjige,
v atlas ne glej,
francosko središče
brž mi povej!

Sami OTOKI,
skupaj država,
ki njeno središče
vsak otok priznava.

LEPA gorska dolina,
vrhovi nad njo...
Ta slika spomina,
le kje bi bilo?

M.S. harmonika - budilka - koruza - kopirva - kopirva - kopirva - kopirva - kopirva - kopirva - kopirva - kopirva - kopirva - kopirva

Druženje jadralnih padalcev z letenjem na Logu, september 2009

Kot vsako leto je imelo JD Žetale tudi v letošnjem letu namen izpeljati tri prijateljske tekme v jadralnem padalstvu: spomladansko, poletno in jesensko. Iz zadnjih dveh letalnih sezon kot tudi letnih časov tega leta je razvidno, da nam vreme ni bilo preveč naklonjeno, saj so vremenske razmere, tako globalne kot tudi lokalne, iz leta v leto vedno bolj muhaste in nepredvidljive, kar ima pri organizaciji tovrstnih dogodkov, ki so še toliko bolj odvisni od vremena, za posledico kopico skrbi in ugibanj, ali bo vreme za nek določen termin vnaprej zdržalo ali ne. Točnost vremenske napovedi je že sama po sebi dovolj dvomljiva in polna ugank za dva ali tri dni vnaprej, kaj šele za dva tedna, tako da smo bili upravičeno v skrbeh.

Člani UO JD Žetale smo na društvenem sestanku sklenili, da bo tretja predvidena tekma po planu dela JD Žetale za leto 2009 v prvi polovici septembra. Ker pa ima beseda "tekma" širši in težji pomen, smo se v društvu odločili, da bo namesto tekme to kar društveni piknik JD Žetale z letenjem, na katerega se povabi nam prijateljska jadralnopadalska društva in klube iz naše bližnje kot tudi širše okolice. Tako smo izključili marsikom znano pretirano tekmovalnost in rivalstvo priti na cilj prvi za vsako ceno, ki je zadnje čase vse bolj na prvem mestu v glavah tekmovalcev, in s tem odprli vrata ter dali poudarek prijateljskemu druženju in sproščenemu uživanju in s tem posledično tudi varnosti vseh udeležencev.

Napočilo je jutro, 12. septembra 2009. Že po nekaj prvih korakih po dvorišču ugotovim, da bo danes lep sončen dan in da nam je vreme, kot lani in predlani, ne bo zagodlo. Zdaj je že vsem znano, da se bo letelo na severnem vetru, saj je tendenca že ves teden ravno iz te smeri, tako da pride v poštev Log. Še zadnjič preverim vremensko napoved, ki pravi, da bo na nadmorski višini 500 m pihal sever do severovzhodnik s konstanto 4-5

m/s, ki se bo na večer okrepil na 8-9 m/s. Lepo – upam samo, da ne bo premočan. Pri LD Žetale na Trebežu pripravimo vse potrebno in počakamo na kolege. Kot so obljubili, so se en za drugim začeli pridno nabirati in množica prisotnih se je hitro večala. Medtem so naši člani iz varnostnih razlogov večkrat preverili stanje na Donački gori. Tam pa zato, ker je tam nam najbližja avtomatska vremenska postaja oziroma odzivnik, preko katerega se trenutno stanje vremena ugotovi kar s pomočjo GSM telefona in je zato najbolj merodajna. Ko izvemo stanje, nismo preveč navdušeni, saj je postaja javljala 9,4 m/s severovzhodnika s sunki 13,6 m/s ... za nas veliko preveč! Meddržavna in tudi Shengenska meja je v neposredni bližini in kak neljub dogodek z možnostjo gnezdenja na drevesu preko meje ne bi koristil ne enim ne drugim, zato nam je ostalo samo mirno in preudarno čakanje, med katerim so padale raznorazne debate. Sezona gnezdenja pa je tako ali tako že mimo.

Med prijateljskim kramljanjem je Franci pridno pripravil kotel, iz katerega je veter omamno dišeče hlape večkrat zanesel proti nam, čakajočim in vedno bolj lačnim. Okrog poldneva se je stanje v žetalski dolini malo umirilo, zato se dva odločiva, da greva preverit razmere na startu v Log. Po kratki vožnji skozi Podlog in še krajši hoji prispeva na start. Vetrna vreča veselo stoji v vodoravnem položaju in nama pravi, da sva prehitra in bo treba še malo počakati. Nekaj časa stojiva, gledava okolico, saj je lep sončen dan in opazujeva baze oblakov, ki so kar nizke in vidno prehitre, zato se odpraviva nazaj v dolino, da obvestiva kolege.

Za krajšanje časa si je marsikateri nadel svojo opremo in šel dvigovat padalo oziroma kot se reče, šel »hendlat«, saj je bilo ravno dovolj severovzhodnika, v dolini skorajda malo premalo, pravo nasprotje razmeram, ki so bile 300 m višje na startu. Tako so se nekateri že prav namučili s »hendlanjem«, ko je Franci sporočil najlepšo novico v tem dnevu do takrat, in sicer, da je kotel pripravljen. Urno so pospravili opremo in posedli za mize. Kako da ne, saj so vedeli, kaj pričakovati in niso imeli prvič priložnosti okušati pripravljenih dobrot izpod Francijeve kuharice. Prej je lepo dišalo, a zdaj je še toliko bolj teknilo, saj je vsak svoj krožnik spraznil do dna, vključno z mano. Razvidno je bilo, da so se po dobri pojedini vsem malo povrnile moči. Ponovno preverimo stanje na Donački in z veseljem ugotovimo, da se razmere izboljšujejo. September je in v tem letnem času, sploh popoldanskem, je sonce na horizontu že opazno nižje, tako da tal ne segreva več s takšno močjo, s tem pa se sprošča manj termike, manj energije in s tem posledično manj vetra. Hitro napolnimo Damjanov kombi in polno naloženi krenemo proti startu. Sledi nam še eno napolnjeno vozilo s padalci iz Makol, saj vsi ne poznajo poti. Ker je cesta skozi

Podlog, sploh za polno naložen kombi in to še nekaj dni po dežju, manj primerna, se raje odpravimo skozi Krhiče, Varvasele in preko Jägerhaus po spodnji cesti do Lakotjeka ter nato na zgornjo cesto. Od tam še 10 minut pešačimo po gozdni vlaki in končno prispemo na start. Hitro smo opazili, da so se razmere precej spremenile, saj, kolikor je bilo čez dan premočno, je zdaj začelo "crkavati" in kaj hitro se lahko zgodi, da bodo razmere za varen start preslabe in s tem tudi prenevarne. Zato se začnemo eden za drugim pripravljati za vzlet in že po 10 minutah po prihodu se prvi odlepi od tal. Pove nam, da Log drži in dela in nam s tem požene še več adrenalina po žilah. Tako smo bili vsi prisotni že v slabe pol ure v zraku, večerni severni veter pa nam je na obraze tega dne pričaral občutke sreče, radosti in zadovoljstva. Edina, ki ni odletela, je bila naša aktivna članica Mojca, ki je ravno dan poprej dobila novo padalo višjega ranga, kot ga je letela doslej, s katerim pa si po njenih besedah še ni bila ravno na ti. Po mojem mnenju se je odločila pravilno, saj Log ne bo nikamor pobegnil in bo za čudovit razgled iznad Loga imela še veliko priložnosti.

Tako smo v večernih urah en za drugim pristali na pristanku, ki je bil neposredno pred LD Žetale, zložili vsak svojo opremo, še malo pokramljali in se zadovoljni ter polni lepih vtisov tega dne odpravili vsak v svojo smer. Zahvalil bi se vsem 30-im prisotnim za prijetno druženje

tega dne, LD Žetale za najem prostora, Damjanu Čretniku za prevoz na start in vsem, ki so se kakorkoli potrudili in pomagali pri izvedbi.

Vam, dragi bralci, pa želimo čim lepšo jesen, ozrite se za temi lepimi pisanimi barvami, ki nam jih ponuja, obilo užitkov ob trgatvi, pečenju kostanjev,...

Lep jesenski pozdrav,
JADRALSKO DRUŠTVO ŽETALE

SKOZI POLETJE S ŠD RIM

Kljub temu, da je poletje mimo in se je pričela koledarska jesen, pogled skozi okno in visoke temperature članom športnega društva Rim še naprej omogočajo rekreacijo na športnih površinah in pohode v naravo. Enega takih pohodov smo izvedli v soboto, 19. 9. 2009, ko smo se ob 9. uri zbrali v športnem parku Rim in odpravili v smeri cerkve Sv. Mohorja. Pohod je potekal po razgibani trasi, kjer ni manjkalo veselega druženja s sokrajani ob poti. Ob prihodu k cerkvi Sv. Mohorja nas je pričakal prelep razgled na Donačko goro in okolico. Po šestih urah hoje smo se vrnili v športni park, kjer nas je čakala zaslužena malica.

Kot vsako leto smo v športnem društvu Rim tudi letos organizirali tradicionalni turnir v malem nogometu. Turnir se je odvijal v nedeljo, 2. 8. 2009, s pričetkom ob 11. uri. Tudi letos se je prijavilo veliko ekip. Poleg dveh ekip domačega športnega društva so se turnirja udeležile

ekipe iz sosednjih in drugih občin. V naši sredini smo spet lahko pozdravili tudi dve ekipi iz sosednje Hrvaške. Igralo se je po sistemu skupin, o končnem zmagovalcu pa so odločali trije finalisti. Po odigranih tekmah v skupinah so se do finala prebile ekipe ŠD Gaberje, Macelj in domača ekipa ŠD Rim. Največ nogometnega znanja je v finalnih bojih pokazala domača ekipa in prepričljivo osvojila prvo mesto. Turnir smo zaključili s podelitvijo pokalov in denarnih nagrad, ki so jih prejele prve tri ekipe iz rok predsednika in častnega predsednika ŠD Rim. Posebna zahvala gre vsem navijačem in ljubiteljem malega nogometa, ki so tako kot vsako leto napolnili športni park v Rimu in spodbujali svoje ekipe. Vsi ste že vnaprej vabljeni na turnir naslednje leto.

Članska ekipa ŠD Rim se je skozi celotno leto udeleževala številnih malo nogometnih turnirjev v dvorani in na prostem po celi Sloveniji. Udeležili smo se trinajstih (13) turnirjev, kjer smo 3-krat zmagali, 9-krat pa smo se uvrstili na prva tri mesta. Ob tem smo odigrali tudi kvalifikacijska turnirja in se uvrstili na zaključni Golgeter turnir 2009, ki bo v mesecu decembru dva dni potekal v novi športni dvorani v Rogatcu. Pred nami pa je tudi nova sezona zimske malo nogometne lige na Ptujju, ki se bo začela konec meseca novembra. Vsi člani in članice ste vljudno vabljeni na rekreacijo, ki jo bo ŠD Rim organiziral v Športni dvorani OŠ Žetale.

ŠD RIM

56. SVETOVNO PRVENSTVO V ORANJU

Oranje je prvinsko opravilo, ki ga je začel uporabljati sodoben človek, ko je bil še lovec in nabiralec hrane. Tako sta ralo in kasneje njegove različice spremenile evolucijsko pot človeštva in ga s tem zgodovinsko zaznamovale kot pridelovalca hrane.

Danes vemo, da osnovna obdelava tal pomeni najpomembnejši člen pri oskrbi bodočih posevkov z vodo in hranili, ekonomika pa narekuje, da se vse skupaj opravi s čim manj vložene energije in dela, kar pomeni z eno operacijo opraviti delo učinkovito in kvalitetno. Oranje je tu zelo pomembna operacija, saj s dobrim polaganjem brazd povečamo zračnost zemlje, ustvarimo ugoden vodni režim in z dobrim zapiranjem brazde zmanjšujemo porabo herbicidov.

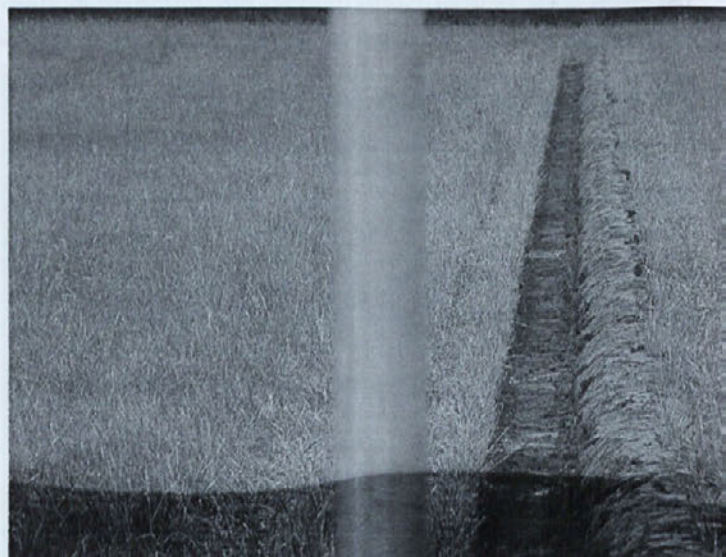
Željo, po dokazovanju, kdo je v teh prvih najboljši, pa je pripeljalo do tega, da so se spretni orači začeli meriti tudi

na različnih tekmovanjih. Letos je potekalo že 56. svetovno prvenstvo. Organizacijo tega prvenstva pa je dobila Slovenija, kar je veliko priznanje za našo državo. Prvenstvo je bilo izpeljano v vasi Tešanovci Občina Moravske Toplice, kjer so na 280 ha površine zagotovili pogoje, da se je lahko pomirilo 59 tekmovalcev iz tridesetih držav. Po sami tehniki oranja se tekmovanje vrši v kategoriji pluga krajnika in kategorija obračalni plug. Vsak od tekmovalcev pa tekmuje na dveh različnih podlagah. To sta oranje na strnišču, ki je bilo v petek, 4. septembra in oranje na ledini ki je bilo v soboto, 5. septembra. Ta dan pa smo si izbrali tudi člani Strojnega krožka Žetalanec, da si mojstre tega posla ogledamo v živo, ker se takšna priložnost za ogled zlepa ne ponovi.

Bili smo del 25 000 glave množice, ki si je to prireditev v dve dnevi ogledala v živo. Organizator je poskrbel, da smo se gledalci lahko premikali od tekmovalne parcele do parcele in opazovali tehnike oračev, ki so se trudili oblikovati idealno brazdo. Navdušeni smo bili nad njihovim početjem. Za laika so bile vse parcele zorane brezhibno, a sodniki so izmerili vsak detajl in to spremenili v točke. Največ jih je v kategoriji plugov krajnikov zbral Avstrijec Werner Eder, drugi je bil Johan Tracey iz Republike Irske, tretji pa Hardy Andersen iz Danske, naš Jože Zver se je uvrstil na 12. mesto. Z obračalnim plugom pa je naslov svetovnega prvaka osvojil Roel Cuyvers iz Danske, drugo mesto si je priporal Andrew B Mitchell Snr iz Škotske, tretji pa je bil Liam O Driscall iz Republike Irske. Naš predstavnik v tej kategoriji Igor Pate je oral tudi odlično in zasedel 8. mesto.

Za oranje so tekmovalci imeli predpisani čas, v katerem so morali svojo parcelo zorati, to je v petih urah, zato ni bilo nič čudnega, da so naši želodci postali glasnejši od traktorjev. Nujno je bilo treba poiskati dogovorjeni kmečki turizem. Dober bograč je hitro nadomestil porabljeno energijo, vinska kapljica pa je prijala bolj kot blagodejni dež na izsušeno zemljo, zato je bila pot domov ob premlevanju vidnega, v pesmi in smehu zelo prijetna.

tb

STROKOVNA EKSKURZIJA V SRBIJO

V začetku avgusta smo se člani Strojnega krožka z nekaj zunanjimi gosti podali na strokovno ekskurzijo v Srbijo. Žal je bilo na avtobusu še veliko prostih mest, a to je že zvezda stalnica v našem in večini drugih društev.

V zgodnjih jutranjih urah se podamo na pot in že po nekaj kilometrih vožnje zapustimo Evropsko unijo. Po opravljenih formalnostih na meji naš lep rumeni avtobus že drvi po hrvaških avtocestah in ko se pošteno zdani, nas že čaka naslednja mejna kontrola, kjer imamo srečo, saj pozna naš voznik Jani pol carine – ženski del in tudi tu brez zapletov vstopimo v ne preveč veliko Srbijo.

Po dobrem zajtrku iz prtljažnika si gremo ogledat njihov letalski muzej na letališču Surčin. Zunanost stavbe je zelo neurejena, na kar se navajamo, odkar smo prestopili mejo, v notranjosti pa je videti veliko – od prvih začetkov letalstva pa vse do sestreljenega nevidnega ameriškega letala, na kar so Srbi tako ponosni, da tega ne pozabijo večkrat ponoviti. Vsekakor je muzej vreden ogleda, sploh za tiste, ki jih zanimajo letala in letalstvo. Ko zapustimo muzej, nas že pričaka lokalna vodička, ki nas najprej popelje na Dedinje, kjer »domuje« nekdanji predsednik Jugoslavije. Ogledamo si zanimive zbirke, Titov grob in okolico, ki daje videz, da jo urejajo le za silo, saj se tega dela zgodovine in Tita neradi spominjajo in bi najraje vse nekam preselili, če ne bi kar lepo zaslužili, saj se obiskovalcev, ki jih je kar precej, še ne branijo. Sledi krožna vožnja po Beogradu, pokažejo nam njegove znamenitosti, posebej stadion Crvene zvezde, Topčider, sejmišče in seveda stavbo, ki jo je NATO raketiral kar z Jadranskega morja in jo natančno zadel. Vmes nam vodička zamolči nekaj črnih pik, ki jih je možno videti iz avtobusa, za kar pa poskrbi naš vodič in nam jih pantomimsko pokaže.

Ogledali smo si tudi cerkev Sv. Save, ki je še v gradnji, a se že kaže njena veličastnost. Kar malo s težavo izvemo, da obdelujejo marmor slovenski strokovnjaki iz Hotavelj. Za konec prvega dne se povzpne na trdnjavo Kalemegdan, od koder je zares lep pogled na sotočje rek Save in Donave.

Po nastanitvi v hotelu, ki je mimogrede kljub slabemu zunanjemu videzu znotraj zelo urejen in čist, s prijaznim osebjem, se malo sprehodimo, poiščemo kakšno dobro čevapčarnico in že je večer, ko se odpeljemo v stari predel Beograda – Skadarlijo, kjer večerjamo v eni od tipičnih

restavracij z dobro postrežbo in starogradsko glasbo. Ob donaciji glasbenikom pa si le-ti upajo zaigrati tudi Golico in še kaj slovenskega, čeprav se čuti, da nas ne bi radi nosili po rokah. Je pa treba dodati, da so Srbi v vseh pogovorih polni tsami sebe in ponosni na to, kar imajo, pa čeprav tisti, ki smo poznali Beograd pred kakimi 30-imi leti, vidimo, da se ni spremenilo nič, le trolejbusi so se postarali in zarjaveli – odhod molzne krave je pač naredil svoje. S prijetnimi vtisi prvega dne nas je po poznem prihodu v hotel takoj zajel spanec in noč je bila kar prekratka.

Po dobrem zajtrku v 14. nadstropju hotela se odpravimo v Rumo, kjer se vsak prvi ponedeljek v mesecu odvija velik živinski sejem. Ta sejem in njegov utrip je zares treba doživeti, saj najdeš tam na več kilometrih stojnic; vse, kar si lahko zamisliš, da ljudje lahko prodajajo, ptujski in boljši sejmi so miniaturni v primerjavi s sejmom v Rumi. Res pa je, da vse, kar je možno kupiti in videti, ni preveč prijazno za naše želodčke, cene pa so za naše razmere kar sprejemljive in nekateri naredijo kar nekaj kupčij. Le živine nismo kupili, ker je nismo smeli peljati na avtobusu, kar je pač v Srbiji normalno. Po nekaj urah na sejmu že prispemo v Novi Sad na kmetijski inštitut, kjer nam prijazno predstavijo svoje seminarske dosežke, ki si jih na poskusnih poljih tudi ogledamo.

Sledilo je zadnje dejanje naše ekskurzije, in sicer obisk etno kmetije Perkov salaš v bližini Fruške gore. Posebno doživetje, ki ga je težko opisati: gostitelji nas pričakajo v njihovih narodnih nošah s kruhom in soljo. Po predstavitvi njihove »kmetije« se osredotočimo na zelo dober golaž, za sladico je strok kuhane koruze, počitek pa na posebej narejenih posteljah iz slame in sveže nakošene detelje. Tisti, ki niste bili z nami, poskusite to doma, boste videli, kaj je boljše od jogija ali dormea.

In že potujemo proti Sloveniji, kjer nas pričaka bliskanje, a na srečo nič drugega kot malo dežja. Polni dobrih vtisov se razidemo in si želimo še več takšnih ekskurzij in obžalujemo, da nam nikoli ne uspe napolniti avtobusa do zadnjega sedeža.

Izidor

NAZAJ V PLANINSKI RAJ...

Bodeča neža tik pod slapom

Po vročih poletnih mesecih smo člani PD Žetale v mesecu septembru organizirali planinski izlet v eno najlepših ledeniških dolin v Sloveniji (žal je tudi ena od najbolj oddaljenih), Logarsko dolino.

Ko smo se po dolgi vožnji pripeljali skozi ozko sotesko Savinje, se je pred nami naenkrat odprl čudovit pogled na Logarsko dolino in Savinjske Alpe v ozadju.

Igra narave je Logarsko dolino ustvarila globoko v osrčju Savinjskih Alp in jo obdala s preko 2000 m visokimi vršaci (Krofička, Ojstrica, Planjava, Brana, Turska gora, Rinke,...).

Današnje slikovito podobo Logarske doline je ledenik ustvaril v zadnji ledeni dobi.

Dolina je dolga 7 km, široka pa v povprečju 250 m. Delimo jo v tri dele: spodnji del se imenuje Log, srednji Plest, zgornji pa Kot. Za Log in Plest so značilne travnate zelenice, Kot pa je pretežno poraščen z gozdom. Za zeleno kuliso gozda se razlega veličastno šumenje slapa Rinka.

Zapeljali smo se vse do konca doline do parkirišča Koče pod slapom Rinka (1000 m), kjer smo začeli svojo pot proti slapu Rinka in naprej na Okrešelj.

Že nekaj minut po začetku vzpona smo prišli do enega najvišjih slovenskih slapov - slapa Rinka. Savinja, ki izvira višje pod Okrešljem, v tem slapu pada preko skalnega roba več kot 90 metrov globoko. Ogledali smo si slap in se nato podali preko brvi po strmi poti, ki se po prijetnem gozdičku vzpenja neposredno ob robu slapu, tako da smo lahko ves čas uživali v pogledu na slap in Logarsko dolino.

Pot nas je iz gozdička pripeljala do vrha slapa, kjer smo ponovno prečkali Savinjo, si ogledali vrh slapa in nadaljevali vzpon, ki se je nadaljeval po strugi Savinje, občasno tudi po lestvah. Ob poti smo opazili množico manjših izvirov in potočkov, ki se takoj izlijejo v Savinjo, s svojo

vlago pa omogočajo rast zanimivi združbi rastlin.

Po tem vzponu in znojenju na soncu smo prišli do izvira Savinje, kjer smo se odžejali in ohladili v senci skal.

Pot je kmalu zavila v prijeten planinski gozd in, čeprav še vedno precej strma, postala precej bolj prijetna, saj so mogočna drevesa in skale ob njih kar vabile k kratkemu počitku. Do Okrešlja je bilo le še dobrih 15 minut hoje.

Kmalu smo prišli do Frischaufovega doma (1387 m), ki je planinska postojanka in leži na robu krnice Okrešelj nad Logarsko dolino.

Obdan je z vrhovi Mrzle gore, Štajerske Rinke, Križa in Turske gore. V bližini se nahaja 80 metrov visok slap Rinka. Imenovan je po dr. Johannesu Frischaufu, raziskovalcu Kamniških Alp. Prvotno kočjo, ki jo je leta 1876 zgradilo Nemško-avstrijsko planinsko društvo, je leta 1907 odnesel plaz. 2. avgusta 1908 je bila zgrajena nova. 21. septembra 1991 so odprli nov povečan in obnovljen dom.

Na domu smo se okrepčali in odpočili.

Ena skupina je nadaljevala pot naprej proti Kamniškemu sedlu, ostali smo opravili kratek pohod v okolico doma.

Kamniško sedlo (včasih je bilo bolj razširjeno ime Jermanova vrata) je zagotovo ena najbolj priljubljenih izletniških točk v Kamniških Alpah. Nanj se lahko povzpnete iz Logarske doline čez Okrešelj ali iz doline Kamniške Bistrice, čezenj pa vodi tudi nekaj grebenskih poti (mimo Planjave na Korošico in mimo Brane proti Turski gori in Skuti). Čas je hitro mineval, skupina, ki je odšla na Kamniško sedlo, se je vrnila in prišel je čas za spust nazaj v dolino.

Slap Rinka.

V Logarsko dolino smo se spustili po poti, po kateri smo prišli, zbrali planinske vtise in se odpravili proti domu.

V okviru občinskega praznika smo v PD Žetale organizirali pohod k izviri Sotle. Da bi vzpon bil čim lažji in mogoč tudi za otroke, je nekaj članov PD Žetale, glavni pobudnik je bil g. Stojan Stres, uredili zadnji del poti. Skupaj smo zbrali 84 ur prostovoljnega dela in uredili pot, ki jo je brez večjih težav premagal štiriletni Jure iz PD Stoperce.

Dan, ko smo spet šli v planinski raj, je bil 3.10.2009. Pohodniki smo se zbrali pred OŠ Žetale, po starosti od štiriletnikov pa tja do petdesetletnikov, in se v prijetnem vzdušju odpravili k izviri. Štiriurna pot je hitro minila, okusno pečeni kostanji izpod rok Milka Veka in njegovega sina, odlični golaž in dober mošt so samo še polepšali lep jesenski dan.

Vsi ljubitelji narave se odpravite k izviri Sotle, zagotovo Vam ne bo žal

Za PD Žetale:

Milenka
Kovačec

Tabor Zoisovih študentov znova v Žetalah

Po nekaj letih se je tabor za nadarjene slovenske srednješolce, ki prejemajo Zoisove študentske, znova odvijal v Žetalah. V krajih, kjer je vedno kaj zanimivega, predvsem pa so tukaj zelo gostoljubni in prijazni ljudje.

V drugi polovici avgusta je v Osnovni šoli Žetale potekal tabor Zoisovih študentov pod naslovom »Novinar 2009«, ki sta ga s skupnimi močmi pripravila zavod Bistra Ptuj in podjetje Albin Promotion, financirali pa Zavod RS za zaposlovanje in Lokalna akcijska skupina Haloze iz evropskega programa za razvoj podeželja (Leader) ter sponzorji.

Štirinajst srednješolcev in njihovih mentorjev se je tokrat v obliki medijskih delavnic za radio, televizijo in internet lotilo tradicionalnih obrti v Žetalah. Zdenka Pulko in Anica Korez sta jim izčrpno predstavili in prikazali pletenje iz vrbovih vej nekoč in danes. Skupaj z udeleženci in ob organizacijski in vsebinski pomoči Milenke Kovačec ter Franca Pulka sta prikazali potek priprave materiala in izdelovanje posameznih izdelkov, iz česar so udeleženci televizijske skupine naredili krajši dokumentarni film, posvečen pletarstvu v Žetalah. Krista Horvat je udeležence seznanila s še eno zanimivo obrtjo – izdelovanjem okraskov iz lesnih oblancev. V skupnem druženju je mladim prikazala, kako okraske izdeluje sama, hkrati pa so se udeleženci in njihovi mentorji tudi sami poskušali v izdelavi in nastali so zanimivi in domiselni okraski. Udeleženci so si ogledali in posneli reportažo o haloški arhitekturni dediščini oziroma starih cimpranih hišah. Oblikovali so tudi predlog za snovanje turistične poti, poimenovane »Haloške stezice«, ki vključuje tri kmečke domačije in štiri žetalske cerkvice.

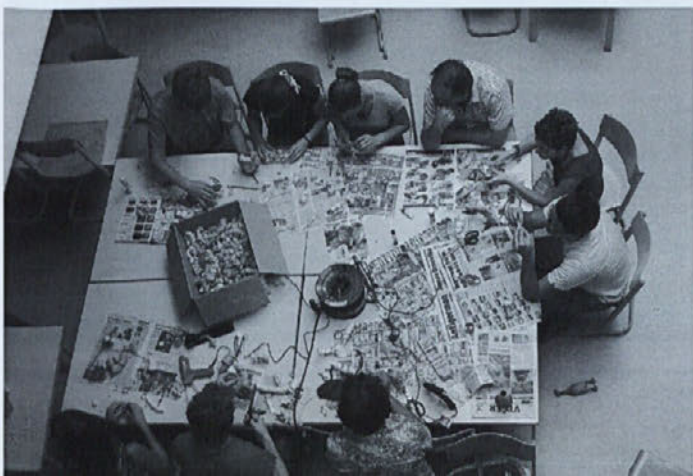

Slogan, ki vabi na to krožno pot, je »Od cimprače do cimprače v zavetju cerkva«. Udeleženci so lahko spoznali tudi žetalski tradicionalni praznik »jarmek«, saj se je ta odvijal prav v času tabora.

Še posebno se organizatorji tabora zahvaljujejo za gostoljubje Osnovni šoli Žetale, vsem domačinkam in domačinom, ki so sodelovali pri nastajanju izdelkov in še posebno Mileni Kovačec, ki je s svojim znanjem in poznavanjem zgodovine in etnološke dediščine veliko pripomogla k vsebinski uspešnosti tabora in k zanimivemu izboru tem.

Posebej velja omeniti tudi razstavo izdelkov iz vrbja in oblancev ob zaključni prireditvi in predstavitvi rezultatov tabora, ki so se je udeležili številni domačini, starši Zoisovih študentov ter predstavniki organizatorjev in podpornikov tabora. Poleg vidnih rezultatov, kot so filma in radijski reportaži o pletarstvu in izdelkih iz lesnih oblancev, osnutek za pot »Žetalske stezice«, veliko zbranega materiala o cimpračah ter internetna predstavitev dela in izdelkov tabora, so pomembni dosežki tabora tudi številni prispevki o Žetalah in taboru v medijih, ki so znova opozorili na Žetale z okolico, tukajšnje ljudi in njihovo prizadevanje, da bi v svoj kraj privabili še kakšnega obiskovalca več, ki bi rad spoznal stare obrti, ohranjene stare kmečke domačije ali bogato kulturno in naravno dediščino teh krajev.

Darja Lukman Žunec

SPREJEM NOVEGA ŽUPNIKA

V nedeljo, 23. avgusta, smo župljani Žetal sprejeli medse novega župnika, g. Cirila Čuša. Pri maši smo mu izrekli dobrodošlico in zahvalo Bogu za njegov prihod. Hkrati pa smo se zahvalili dosedanjemu župniku g. Stefanu Zveru za njegovo dolgoletno delo v naši župniji. Obema smo zaželeli, da ju nebeški Oče vodi in varuje na vseh poteh. Bogu smo hvaležni, da imamo na slovenskem duhovnike, ki požrtvovalno delujejo za božje ljudstvo.

S. G.

DRUŽINA FURMAN

V Dobrini 56 teče zanimivo življenje. Šestčlanska družina Furman živi z mamo - babico Veroniko v prijetnem kmečkem okolju vsakdanje življenje. Mlada gospodinja je prav tako Veronika, je dobra, odgovorna mamica in utrjena delavka na sodobni kmetiji. Je pa tudi dobra in spretna upravljalica motorne žage "Stihlerce", večkratna zmagovalka, ki rada pove, da jo je v to delo vpeljala prijateljica Kristina Štajnberger, ki zna tudi dobro rokovati s to napravo, a da ni samevala na tekmovanjih, je potegnila v to zanimivo in zahtevno kmečko opravilo še gospo Veroniko. Na tekmovanjih sta sodelovali in si delili dosežena tekmovalna mesta. Obe sta zapisani haloški zemlji, ki jo radi obdelujeta in od nje sprejemata jesenske darove.

ZAHVALA

V 32. številki Žetalskih novic smo objavili pesem o Nadolah ljudskega pesnika Toneka. Pesem je zanimiv slavospev Nadolam, kjer se je rodil g. Franc Fideršek, ki je pesem z veseljem prebral in napisal zahvalo za objavo te pesmi. Ker je dobro poznal Toneka po pripovedovanju

svojega očeta, je podrobno opisal Tonekova doživetja oziroma njegov zanimiv življenjepis.

Hvala Vam, g. Franc Fideršek, hvala, da berete naše Žetalske novice.

Čestitka!

Dne 13. julija 2009 je na Fakulteti za turistične študije Univerze na Primorskem v Portorožu diplomiral naš podpredsednik **Darko Medved** iz Dobrine 63. Naslov diplomske naloge: "Ponudba storitev kadrovskega in njihova vloga v turizmu". Čaka ga nagrada za raziskovalno delo. Ker je diploma na "Turistiki" v našem prostoru zelo redka, smo ponosni na našega strokovnjaka.

Čestitamo in se veselimo!

TD Žetale

Piknik pri Šerugovih na Vinarjah

V soboto, 26. septembra, smo se zbrali na domačiji Šeruga-Vukalič. Na pobudo predsednika gradbenega odbora Antona Šeruga in krajanov zaselka Vinarje smo se odločili za piknik ob zaključku že dolgo pričakovane modernizacije ceste - križišča Cep-Šeruga.

S tem smo se želeli zahvaliti Občini Žetale, posebej g. županu Antonu Butolenu in Občinskemu svetu, ter delavcem CPP.

Vsi zbrani smo se zabavali dolgo v noč ob veseli glasbi, plesu in domači pesmi. Da naši trebuščki niso bili lačni, se zahvaljujemo g. Marjanu Skoku. Da grlo ni bilo preveč suho, smo poskrbeli s pijačo iz domače kleti.

Še enkrat hvala organizatorjem in izvajalcem.

Sabina Šeruga

IZ VASI V VAS

V srebrni številki Žetalskih novic smo objavili seznam nekaterih naših starejših občanov. Žal so nekateri že preminili, več je takšnih, ki so preživeli že več kot osem desetletij. Med njimi Vam predstavljamo najstarejšega občana, g. Franca Butolna, v naslednji številki dve občanki in sledilo bo še mnogo lepih besed o naših najstarejših občankah in občanah.

M.K

Na obisku pri Butolnovem Francu

Bil je petkov večer, ko sem se odpravila na obisk k najstarejšemu prebivalcu naše občine. To je Franc Butolen, ki mu še nekaj dni manjka do častitljivih 95 let. Čeprav sva »skoraj«
sosedata, se prav malo poznavata. Srečala sva se že kdaj, a pogovarjala se še nisva. Prijetno sem bila presenečena, ko je prisedel k mizi v domači kuhinji: pokončen, prijetnega, mladostnega obraza, nasmejan.

Pogovarjala sva se o življenju nekoč. Rojen je bil v Dobrini. Žalostno je, da je že v rani mladosti izgubil mamo. Star je bil štiri leta, bratec pa eno. Kasneje se je oče ponovno poročil, dobil je polbrate in polsestre. Večina jih še živi.

Življenje v času njegove mladosti je bilo težko. V šolo je hodil v Žetale, seveda je bilo prej potrebno napasti živino. Potem je delal marsikaj: v apnenici je prelagal kamenje, v pečini je spet imel opravka s kamenjem, pri Strašilu je skrbel za dva para volov, tudi pri Svenšekju je delal v hlevu. Seveda je moral tudi v vojsko. Kot prvi otrok v družini je služil devet mesecev v Benkovcu. To je bilo v času stare Jugoslavije. Oficirji so si izbrali primerne pomočnike za delo na svojih domovih. Zelo radi so imeli Slovence. Tako je tudi on »služil«
pri oficirju: pomagal je v gospodinjstvu, nakupoval hrano in kar dobro se mu je godilo. Naučil se je kuhati, tako da je tudi kasneje rad prijel za kuhalnico. Zdaj to počne bolj poredko. Ko se je začela vojna, je delal na cesti in kar tam so jih pobrali ter odpeljali na prisilno delo v Avstrijo.

Kasneje je moral še v nemško vojsko. Spomni se ujetništva v Marseillu, tam je bilo hudo, stradali so in domov se je vrnil šele na jesen po osvoboditvi. Med vojno se je tudi poročil. Z ženo Katico sta se nekaj let selila in se nato ustalila na tem griču, kjer sedaj preživlja starost s sinovo družino. Imela sta štiri otroke. Zanimalo me je, kaj ga je v življenju najbolj veselilo in kaj žalostilo. Pa se je le nasmehnul. Težko bi se našel najsrečnejši in najbolj žalosten dogodek, saj je življenje prepleteno z dobrim in slabim. Spomni se, kako je v mladih letih kupil drva, jih peljal s kravami na Ptuj prodat, pa je zaslužil toliko, da si še poštene žemljice ni upal kupiti, tako da je prišel domov

»natešče«. Težki časi so bili, pove večkrat. Po vojni je delal v gozdu. Tudi tam ni bilo lahkega dela. Poškodoval se je, posledice poškodbe še čuti sedaj, saj ga večkrat boli glava in tudi v vratu čuti bolečine. Delo, delo. Tudi doma je bilo vedno kaj delati. Hrano so pridelali doma. Okrog domačije so imeli veliko sadnega drevja, predvsem jablan. To so bile stare sorte: kanade, boskop, tri vrste mošančk, žlahtnice, goričnice, goldronete...Sadje se je dalo prodati. Imeli so tudi eno sorto, ki je rodila posebno debela, rdeča, a ne preveč okusna jabolka, a kupec je bil navdušen- samo, da so bile lepe! Seveda so nabirali in prodajali tudi borovnice, maline; ko so dobili v trgovini hladilnik, pa tudi gobe. Gobe! Ob tej besedi se kar nasmeje in pokaže današnje bero. Še vedno rad stopi v gozd za hišo. Pravi, da tam ni prometa, da lahko hodi počasi, časa ima dovolj. Gobe tudi rad je. Pravzaprav rad je vse, a bolj domačo hrano, vendar v majhnih količinah. Tudi kozarec vina rad popije. Tako preživlja jesen življenja umirjeno. Kaj še počne, sem ga povprašala. Televizijo rad gleda, brez nje bi mu bilo dolgčas. Zelo rad gleda šport. Vidi še dobro, ni pa ravno ljubitelj branja; le sliši malo slabše.

Ob kavi in v prijetnem pogovoru nama je čas hitro minil. Posloviti se je bilo treba. Na sporedu je bila košarkarska tekma. Mislim, da je gospod Franc dobro navijal za naše, saj so zmagali!

Da bi še dolgo hodil po gobe, se kratkočasil ob televiziji in užival v krogu najbližjih!

M.S.

PRI GOSPE VERONIKI

iz žuborečega studenca, jo prinesla v »puti« ali pa v škafu na glavi domov, saj sem skrbela, da sta šla otroka čista in lepo oblečena v šolo. Redko sem odšla od doma, redno seveda k maši v cerkev svetega Mihaela ob nedeljah in praznikih, pa na romanje na Svete gore. Kot deklica sem hodila naokoli žet, spominjam se, kako smo dekleta ves dan žela, na večer pa nas je čakala dobra jed in kozarček haložana in pesem je odmevala daleč naokoli. Mnogo lepega petja, a malo plesa. Včasih sem šla na delo na polje, kot smo rekli, okopala, skopala krompir in si tako prislužila ozimnico. Mož je hodil mlatit na polje in spet se je napolnila kašča.

Zimski večeri so bili veseli pri nas, posebej takrat, ko smo imeli »fürež«. Takrat sem spekla pogačo, beli kruh, veselili smo se ob dobri pečenki in rujni kapljici in si nabirali moči za spomladansko delo. Spominjam se tudi časa druge svetovne vojne in tistega kopanja »šitzengrabnov« v Maclju; kar šest tednov sem hodila tja, a je minilo. Mož mi je včasih pripovedoval, kako težki so bili vojni časi tam v Franciji; večdnevna lakota, mraz, strah, a nato srečna vrnitev v rodni kraj. Tako nama je teklo življenje v dobrem in slabem in 9. januarja novega tisočletja (2000) sva v krogu svojih dragih praznovala zlato poroko. Preživela sva 55 let skupnega življenja. Leto 2005 je bilo žalostno zame, saj sem ostala brez moža, a imam srečo, da živim v krogu ljudi, ki jih imam zelo rada; vsi me spoštujejo, se z mano veselijo srečnih dogodkov in imamo se radi. Včasih mi je hudo, ko vidim, koliko dela je na naši kmetiji, jaz pa sedim, a včasih še kaj skuham, pomijem posodo. Zelo rada berem revije, časopise, Sabina mi prinese knjige, malo posedim pred televizijo in dan se obrne v noč, uredim se, v mislih prepotujem svet tja v Nemčijo, po naši domačiji, tja do sina in že zaspim.« »Pa še to vam moram povedati,« je rekla gospa Veronika, »moja največja prijateljica je pravnujinja Sabina, z njo sem preživela mnogo veselih ur, skupaj sva se igrali, brali, še vedno se šaliva, pogovarjava, in nama je lepo.« Z gozdovi obdano domačijo je zajela tema, stisk rok in nasmeih potrjuje, da smo doživeli zanimivih devetdeset minut, HVALA za prijaznost, zrelo sladko grozdje; v zdravju, sreči in zadovoljstvu naj Vam teče čas pri ŠERUGA-PANAGIOTOGLU-VUKALIČEVIH v Kočičah 18.

Topel, polmesečni kimavec se nagiba k večeru, nebo preletavajo ptički, s svojo pesmijo krožijo nad lepo obdelanim vinogradom, ukradejo še zadnjo jagodo in v svojem skrivališču čakajo na rojevanje meglene jutra. Stojim na prostranem, lepo urejenem dvorišču, na oknih se bohota mnogo lepih cvetov, pri cvetlični gredici stoji 86-letna, drobna, nasmejana gospa Veronika VUKALIČ. Tu se je rodila, po vsej njihovi gričevnati zemlji je čutiti njeno ljubezen do rodne zemlje, ki jo je skrbno obdelovala že kot otrok, mladenka, mama, babica in prababica. Srečanje s tako skromnimi, odkritosrčnimi, delovnimi haloškimi ljudmi je vedno prisrčno, stisk roke tako prijeten, kot bi to počeli vsakodnevno. »Bog daj, gospa Veronika,« ji rečem. Objeti greva v lepo urejeno kuhinjo, sedeva, spremlja naju mlada nasmejana pravnujinja Sabina, pridruži se gospodar Tone, njegova žena Klavdija je še v trgovini, a se kmalu vrne in že prijetno kramljamo. »Mladost sem preživela z dvema bratoma; eden še živi v Miklavžu pri Mariboru, včasih še pride v rodni kraj. Šolo sem obiskovala v Narapljah in ostala zvesta rodnemu kraju vseh šestinosemdeset let. Dolgo sem bila pri hiši SLUGA. Rekli so mi SLUGETOVA VERONIKA, ker se je mama pisala SLUGA.« Tako se je pošalila Veronika, ki je leta 1950 postala žena Janeza Vukaliča s Potnega Vrha. 1951. leta se je rodila hčerka Marija, ki je po osnovnošolskem izobraževanju odšla v tujino – v Nemčijo, tam je spoznala moža iz Grčije in rodila se je Klavdija, ki kot gospodinja živi pri babici Veroniki praktično vse svoje življenje. Gospa Veronika je še vedno jasnih misli, le sliši slabše, a sva se lepo razumeli, na šaljivo je obrnila misli: »Vse življenje sva bili prijateljici z motiko. Mož je šel po »cimeriji« (kot tesar) naokoli, da je zaslužil za vsakdanji kruh, sicer smo doma toliko pridelali, da je bilo za pšenični kruh, dobre preproste jedi: žgance, fižol, krompir. Bili so tudi težki časi, hčerka Kristina je umrla kot dojenček. Leta 1956 se je rodil še sin Tonček, tako mi ni bilo nikoli dolgčas, če je mož tesaril po Žetalah. Mnogokrat sem zajela mrzlo čisto vodo tam doli v grabi

1.razred

Septembra je osem šestletnih otrok prvič prestopil prag hiše učenosti v Žetalah kot učenci. Prvošolci zelo prijetni, veseli, razigrani in vedoželjni.

Tako so povedali zakaj hodijo v šolo. *Učimo se rad. Naučili in kaj jim je v šoli najbolj všeč.*

Uroš Ber - V šolo hodimo, da se učimo. Rad bi se naučil lepo risati. Všeč mi je vožnja z minibusom.

Anemari Cep - V šoli se bomo naučili abecedo. Všeč mi je, ko gremo v računalniško učilnico, na sprehod ali na travnatem igrišču na igrala.

Daša Ferk - Želim se naučiti pisati črke in šteti do milion. Rada grem v knjižnico. Najlepši dan je bil, ko smo dobili, Švigazajčke.

Matija Peršak- Učimo se pospravljati stvari za seboj. Naučil se bom lepo risati. V hranilnici lahko hranimo denar. Rad se igram na igralih.

Tjaša Polajžer - Naučila se bom lepo peti in risati živali. Lepo je, ko gremo na sprehod in na igrala.

Vid Plajnšek - V šoli se bomo naučili pisati. Veliko barvam in rešujemo različne naloge. Zelo mi je všeč petje v otroškem pevskem zboru.

Anja Skledar - Naučili se bomo računati, spoznali

različne znake. Lepo je, ko se igramo. Najlepše je bilo v šoli, ko smo jedli torto in ko smo šli na pohod.

Eva Stojnšek - Zнала bom lepo pisati. Veselim se telovadbe v telovadnici. Najbolj všeč mi je bil prvi dan šole, ker sem se ga zelo veselila in ker je z mano bila mamičca. Na poti iz šole se večkrat šalimo.

Tako učenci razmišljajo danes, po enem mesecu šole. Obljubimo pa, da boste o njih slišali še zelo veliko.

Marjana Pernat, učiteljica prvega razreda

Most čez Rogatnico

V Žetalah imamo ob Rogatnici, ki je največji potok in čez druge potočke številne mostove in mostičke. Nekateri imajo ograjo, drugi ne, bi pa bilo lepo, če bi bili urejeni in pregledni za vse uporabnike.

Eden večjih mostov se nahaja tudi v zaselku Polane sredi Žetal. Bližnja soseda Binika je dobila idejo in ograjo na mostu okrasila s cvetličnimi koriti. Ko so to opazili drugi sosedje, so se odločili, da bodo uredili še okolico in prebarvali ograjo, da bodo rože prišle bolj do izraza. Rečeno, storjeno! Milko, Marko, Božo in Zvonko so nedeljsko popoldne preživeli delovno na mostu in ob njem. Pomagali smo še drugi in delo je lepo teklo. Po delu se prileže počitek in malica. Pripravili smo pečene ribe in raznovrstno pijačo. Seveda smo naše dobrote ponudili tudi mimoidočim in pokramljali z njimi.

Združili smo prijetno s koristnim. Prav lepo se je peljati čez urejeni most preko Rogatnice. Upamo, da smo dali idejo še komu, ki se sedaj vozi čez neurejene mostičke, da jih bodo v bodoče uredili. Žetale bodo tako še lepše!

Darinka Pulko

Ličkanje koruze

Ko najdeš devet pisanih, lahko greš spat! Le od kod te ali podobne besede? Od »kožuhanja« vendar! Tako smo rekli včasih, ko smo v jeseni večer za večerom ličkali koruzo. V današnjem času je kmetij manj in koruzo pospravimo s stroji. Ročno jo pospravljajo le še tu in tam.

V Društvu podeželskih žena smo se dogovorile, da obudimo staro opravilo in z njim povezane običaje. Pri Kolarjevih so v ta namen ročno potrgali del pridelane koruze in pripravili ličkanje. Ženske smo »kožuhale«, za vezanje pa so poskrbeli mošje. Lepo število se nas je zbralo okoli kupa klasja in delo je ob šalah, smeihu in petju hitro šlo od rok. Koruzo smo še obesili, da se bo lepo posušila. Čeprav je delo teklo v prijetnem vzdušju, se je veseli del šele začel. Kožuhovino smo potisnili ob steno, prostor za muzikanta in ples je bil pripravljen. Prva sta zaplesala Pepi in Binika. Žal, ali pa na veselje vseh, je Pepi pristal v kožuhovini! Po opravljenem delu in plesu nas je gospodinja povabila k večerji. Štruklji, gibanice, rogljički, orehi, kruh, pečeni kostanji, mošt, vino, grozdje – vse te dobrote so nas čakale na mizi. Postregli smo si, nato je bila na vrsti igra. Peričkanje! To je bilo smeha!

Za zaključek smo še malo zaplesali, zapeli, nazdravili in se razšli z željo, da se čez leto dni spet dobimo ter obudimo spomine na nekdanja kmečka opravila.

M.S.

